

PM-HOPEAA
J. SIRO
H.MUURI
&
ANSSI
VIINIKAINEN

SUOMEN PÉTANQUE

3/4
2001

LEHTI

KOSKI-PETANKKI GUINNESIN ENNÄTYKSEEN
- 48 TUNTIA YHTEEN MENOON

REPORTAASI SM-KISOISTA

- SINGELISSÄ YLLÄTYKISÄ
- PAULI PIIPARINEN AMPUI TUPLAT!
- POIKOLAINEN UUSI
- MIKKELISTÄ UUSIA KYKYJÄ
- NAISTEN TRIPPELIMESTARUUS

NAISTEN SM-SARJAN
FINAALIT

NAISTEN SM SARJA PORIIN
PORI VEI POTIN

Hallituksen yhteystiedot

PÄÄTOIMITTAJALTA

Valitettavasti EM-reportaasi jäi yrityksistäni huolimatta lehdestämme pois. Harmin paikka mutta talkootyöltä ei voitane odottaa yhtälaista sitoutumista kuin palkkahommilta.

- Vaikka järjestötoiminnassa ne, jotka tekevät edesjotain, leimataan tekemättäjättämisiensä mukaan.

Parveketupakoinnistakin on viisi miljardia mielipidettä ja ne ovat kaikki oikein. Jos ja kun hutikassa heittäminen kielletään, kaksi perusteensä asetetaan vastakkain, itsemääräämisoikeus ja yleinen tahto. Mielipiteeni, mikäli haluan olla jotakin mieltä, voin perustella tarpeelliseksi katsomallaan tavalla, jolloin agitaattori saa myyntipuheensa rungon kasaan.

Liittomme nauttii opetusministeriön myöntämää tukea. Perusteena tonneille on se, että olemme urheiluliitto. Ja urheiluun pienet sievät kuuluvat vain katsomon puolelle, joten lajimme Teemu Selänteet eivät reklementtien mukaan saisi pyöriä arvokilpailuissa lekojen kanssa. Se kuulemma välittää väärää roolimalleja eikä ainakaan paranna lajimme julkisuuskuvaa.

- Mikäpäähän se yleisen tahdon jakauma sitten on?

Mutu-pohjalta heitettynä suurin osa haluaa pitää valtion jakamat apurahat ja suurin osa soisi pelaajien olevan selviä arvokilpailuissa. Nyt pitäisikin olla tarkkana miten, missä ja milloin se on ok ja milloin ei.

Jo nyt on olemassa undergroundkilpailuita, jotka ovat suunnattuja tietynsortisille pelaajille. Kallion Kirkkaan, Rentoristojen, possunheittoihin oli tulossa yli 50 joukkuetta ja Turun lisenssikilpailuihin osallistui kuusi jengia kun tuomarikin valjastettiin mukaan. Jakauman tulkitsemiseen, syihin ja seurauksiin voisin käyttää kokonaisen lehden mutta hätiköityjen johtopäätöksien välttämiseksi lienee parasta perustaa komitea:)

Kausi loppui. Päävoittoja jaettiin tällä kertaa kokonaista neljä kappaletta, pärjätkäähän hyvin Monacossa. Niinikään toivotan onnea myös muille voittoja saalistaneille ja kuin myös piensijoittajillekin.

- Jyrki Matikainen

HALLITUS 2001

Päsihteeri:

office @petanque.fi

Hannu Laukkanen

Runeberginkatu 27 A 17 00100 Helsinki

laukka@hotmail.com

k 09-2413447

Puheenjohtaja:

Seppo Nuutila

Teräpolku 2

04600 Mäntsälä

ca.nuutila@pp.inet.fi

pk/fax 019-6871088

gsm 041-4457273

Varapuheenjohtaja:

president@petanque.fi

Pertti Taipale

ilomäentie 7 A 11

00840 Helsinki

pk 09-6212123, pt 09-7744480

gsm 050-3374778, fax 09-77444848

Tuomaritoiminta, koulutus:

SM 2001

Harri Koivunen

Lauttakylänkatu 27

32700 Huittinen

gsm 040-7135166

Harraste- ja seuratoiminta:

Kimmo Ollikainen

Kalkkihiekantie 1 D 50

00980 Helsinki

kimmo.ollikainen@eterra.fi

pk 09-3215437, pt 09-1552073

gsm 050-3654073, fax 09-1552078

Nuorisotoiminta:

Päivi Kaunisto

Nokkalantie 10 A 4 32210 Loimaa kk

paivi.kaunisto@om.fi

gsm 040-5120874, pt 02-76057231

fax 09-7774764

Tiedotus:

Miikka Kouvonen

Porthaninkatu 13 A 7 00530 Helsinki

Valmennustoiminta:

Henri Palmqvist

Askolantie 17 B 00600 Helsinki

gsm 0400-967467

henri.palmqvist@nic.fi

fax 09-7774764@nic.fi

Jyrki Matikainen

jmatikainen2000@yahoo.com

Tiistilänkuja 1 B 15 02230 Espoo

Esa Saastamoinen

Mariankatu 4 B 44

15110 Lahti

esa.saastamoinen@rautewood.com

gsm 040-7479674

Jukka Salminen

Mäystinkuja 7

50160 Mikkeli

pk 015-211884/ gsm 050-3453362

Mika Ahonen Tapparakatu 7 E 84

15700 Lahti mika.ahonen@lpt.fi

gsm 040-5477171

Suomen petanqueliitto SP-L
r.y. PL 196, 00251 Helsinki

Puh 050-3374778

http://www.petanque.fi/

MERITA 101630-77002

Päätoimittaja, taitto

Jyrki Matikainen

jmatikainen2000@yahoo.com

Tiistilänkuja 1 B 15 02230,

Espoo

gsm 050-5686 799

Painopaikka:

Art-print, Kokkola

Painosmäärä 2000 kpl

Ilmoitushinnat:

Takasivu 1800 mk

Kokosivu 1500 mk

1/2 sivua 800 mk

1/4 sivua 600 mk

1/8 sivua 400 mk

Alennukset jäsenseuroille:

Kilpailukutsut -40 %

Muut ilmoitukset -20 %

Seuraavat numerot:

Nro 3/ 2001 1. 9

Nro 4 / 2001 Marraskuussa

Aineistot 3 viikkoa aiemmin

Puheenjohtaja Seppo Nuutila tapasi Lahden SM-kisojen yhteydessä seurojen pomoja. Aamukahvien yhteydessä hän piti esitelmän SP-L:n kattojärjestön SVULN suuntaviivoista linjauksista, joita SVUL:tulee jäsenliitoiltaan odottamaan.

Ensiksi Nuutila huomautti, että liittomme etsii vielä suuntaansa. Kysymys kuuluu, olemmeko selkeästi urheiluliitto vai harrastusporukka.

- Ja näiden kahden eri linjauksen välillä on selkeä vastakkainasettelu. Vastakkainasettelu on purettava ja systeemi selkiytettävä, jotta kaksi eri tapaa voivat elää rinnakkain.

Pienellä liitollamme on monenlaisia erilaisia mahdollisuuksia, joita on vielä jätetty käyttämättä.

- Emme tarjoa lajiamme riittävästi muille. Meidän tulisi houkutella ohikulkijoita ja mökkikuulailijoita enemmän tutustumaan lajiimme. Kilpailunjärjestäjätkin haluavat pelata, joten lajista sinänsä kiinnostuneet ohikulkijat jäävät vähälle huomiolle.

Nuutila painottaa, että lajin sisäänpääseminen on saatava avoimemmaksi.

- Tai sitten tehdään niin, että lyödään kaikki luukut kiinni ja avataan yksi paikka vain kuolemantapauksen sattuessa.

Varsinainen uutinen on se, että opetusministeriön alainen SLU on perustanut eettis-moraalisen toimikunnan, jonka tehtävänä on asettaa selkeät säännöt kaikille SLU:n alaisille urheilujärjestöille. Toimikunta aikoo puuttua niin dopingiin, alkoholinkäyttöön ja tupakointiin.

- Jos urheiluliitto perustelee valtion apurahahakemuksia terveydellisillä ja kasvatuksilla vaikutuksilla, on selvä, että edellämainitut asiat vievät pohjaa apurahojen myöntämisperusteista.

Nuutila esitteli kolme raamatun paksuista nippua ohjeistuksia, jotka SVUL:ssa tulevat menemään läpi. Sen jälkeen SVUL:n jäsenliitot ovat ne myöskin vastuullisia kirjaamaan omiin toimintasääntöihinsä ja myös noudattamaan.

- Muuten edessä ovat määrärahojen leikkaukset ja muut erilaiset sanktiot tai sitten eroaminen koko SVUL:sta. Ja siihen tuskin kenelläkään lienee minkäänlaista halua.

HALLITUKSEN KOKOUS 30.7

**Hallitus valitsi
2001 PM-
joukkueet ja
naisten EM-
edustajat ja päätti
lähettää pelaajia
kv.
kutsuturnaukseen.**

**Hallitus pitäytyi
valmennusvaliokunnan
esityksissä edustus-
pelaajien osalta.
Maajoukkuepelaaja
Miikka Kouvonen
jääväsi itsensä päätöksenteosta. Varapuheenjohtaja veti kokouksen läpi Seppo Nuuttilan ollessa estynyt.**

Liittomme palkatulle työntekijälle Seija Tikalle päätettiin vuokrata tietokone työtänsä varten.

Webbimestarimme Jukka Pöyryn pyytämään vuotuisen 3000 markan korvaukseen työstänsä myönnyttiin. Summa on tarkoitettu lähinnä kustannuksiin, joita Pöyryn talkootyöstä koituu.

- Ostimme muutamalla tonnilla ammattitaitoisen intohimon.

Lahti-Boulen anomus valtakunnallisten Lahtimessujen lajiesittelyyn 3000 markan tuesta hyväksyttiin lopullisesti.

Pétanquelehden päätoimittajaksi valittiin Jyrki Matikainen. Hän tulee jatkamaan toimessaan toistaiseksi. Matikainen jääväsi itsensä. Päätoimittajan palkkot lehdenteosta vahvistettiin aiemman käytännön mukaisesti. Päätoimittaja saa lehden taitosta ja toimituksesta 200 markkaa / sivu.

Valmennusvaliokunnan PJ: Henri Palmqvist informoi hallitusta maajoukkueen tilasta ja kuluneen vuoden toiminnasta. Samalla hän esitti pelaajat edustamaan Suomea niin PM-kisoihin kuin naisten EM-kisoihinkin.

Miesten ykkösjoukkue on SM-trippelin perusteella PSC-Järvenpään Marko Jakonen - Tatu Kuusisto - Seppo Lindman. Miesten kakkonen on PSC:n Juuso Siro - Helsinki Boulen Hannu Muuri ja Susirajan Petanquen Anssi Viinikainen. Valmennusvaliokunta olettaa, että Siro ampuu, Muuri pelaa välissä ja Viinikainen asettaa.

- Toki joukkue toimii kuten parhaaksi näkee.

Perusteluna henkilövalinnoille on, että kolmikko on tehnyt tasaista varmaa työtä koko ajan.

- Lisäksi valmennusvaliokunta luottaa joukkueen keskinäiseen vuoro-vaikutukseen.

Palmqvist kertoi maajoukkueeseen olleen tyrkyllä muitakin ampujia mutta he katsoivat perusrungon kaipaavan asetusvoimaa.

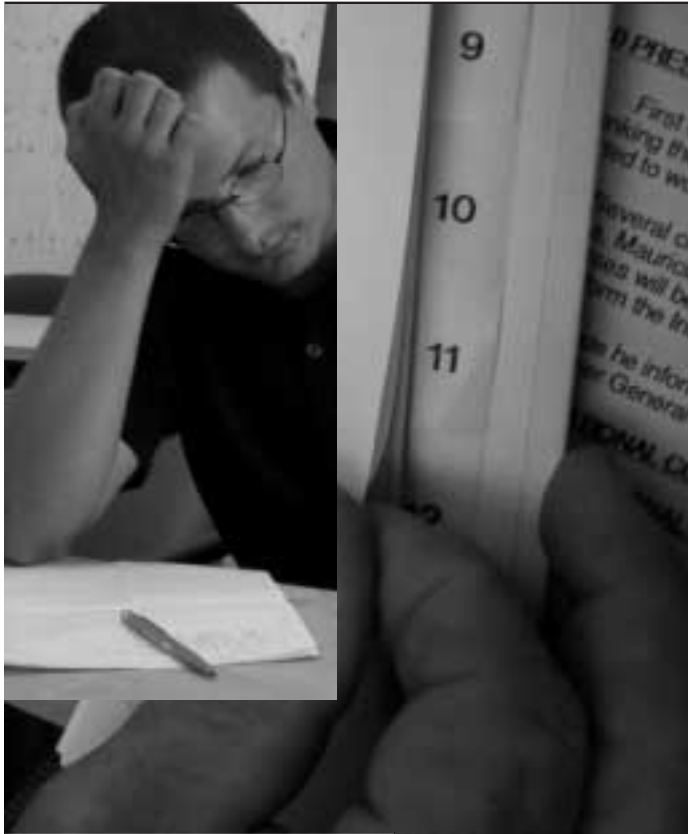
- Pääosin maajoukkuepelaajien palaute on ollut myönteistä. Toimintamme tulee kehittymään. Ensi vuonna olemme kauden viisaampia, Palmqvist kommentoi.

Pääsihteeri Hannu Laukkanen piti talouskatsauksen. Budjetti on pysynyt raameissa ja taloudellinen tilanne on vakaa. Tällä hetkellä liitolla on rahaa tileillään päälle kaksisataatuhatta. Samassa yhteydessä Laukkanen liitti pöytäkirjaan vastalauseensa hallituksen jäsenten rikkeistä talousohjesääntöä vastaan.

- Varustehankinnat ja kisamatkojen järjestelyt eivät kaikilta osin ole noudattaneet talousohjesäännön mukaista menettelyä.

Hän viittasi taannoisen juniorimatkan järjestämiseen ja päätoimittajan keväiseen kamerahankintaan. Ne olisi pitänyt hyväksyttää hallituksella vaikka kummankin tarve sinänsä oli perusteltu.

HALLITUKSEN KOKOUS 1.9

Marocco ei järjestä vuoden 2002 MM-kisoja

Hannu Laukkanen informoi hallitusta kv. liiton kuvioista. Tärkeimpänä kerrottakoon, että vuoden 2002 yleiset MM-kisat järjestääkin tämän hetkisten tietojen mukaan Canada heinäkuussa.

MM-järjestelyjä tullaan parantamaan.

Yöpelit siirtyvät historiaan, jotta päivät eivät venyisi pelaajien sietokynnyksen yli. Lisäksi ammuntasuoritukset tehtäisiin eriaikaan trippelin kanssa. Päällekkäisyyksien välttämiseksi mahdollistetaan kilpailijoiden asianmukainen keskittyminen.

MM-kisat joka toinen vuosi?

Ranska on jättänyt harkittavaksi jälleen kerran ajatuksen, jonka mukaan

MM-kisat pidettäisiin vain joka toinen vuosi. - Ranskalla on tapana esittää sitä tasaisin väliajoin. Syyt ovat mitä ilmeisimmin taloudelliset.

“Tasokartoitusmiesten” kisamatka Ranskaan peruuntui

Hallinnolliset esteet ovat kaataneet suunnitellun syyskuuisen opintokisamatkan. Epäselvyydet ja näkemyserot hallituksen päätöksestä kaatoivat valmennusvaliokunnan vastuulle jätetyt kisamatkan järjestelyt. -Tavallisestihan liittomme sihteeri Hannu Laukkanen vastaa kisamatkojen järjestelyistä.

Hallitus nimesi virallisesti SM-sarjan finaalit voittaneen Helsinki Boulen joukkueen edustamaan Suomea MM-kisoihin. Eli **Arto Stenberg, Harri Lehtinen, Samuli Kankkunen**. Varapelaajana mukaan lähtee **Arttu Poikolainen**. Hän pelasi alkuperäisessä kokoonpanossa ja oli joukkueenkin ehdokas. **Henri Palmqvist** nimettiin joukkueen valmentajaksi.- Aion tehdä joukkueen tehtävän niin helpoksi kuin suinkin. He keskittyvät pelaamiseen ja minä hoidan kaiken muun, Palmqvist linjasi. Puheenjohtajamme **Seppo Nuutila** tulee osallistumaan kisojen aikana järjestettävään kv.liiton kokoukseen.

Liiton syysliittokokous päätettiin kutsua koolle 23.11-25.11. Tarkempi aika ja paikka päätetään seuraavassa liittohallituksen kokouksessa. Hallitus toivoo kokouksen järjestämisestä kiinnostuneiden seurojen ilmoittautuvan.

Valmennusvaliokunta tiedottaa:

Pyrkiminen 2002 maajoukkueeseen

Vuoden 2001 kevätiltokokouksessa hyväksyttiin esitys, että vuoden 2002 kaikki edustusvalinnat tehdään liittohallituksen. Asian päättää syysliittokokous. Pyrkiminen uuteen maajoukkueeseen tapahtuu lähes samalla tavalla kuin nykyinen maajoukkue on koottu.

1. Vaihe

Seura ilmoittaa ohjausvastaavansa liitolle jos sellaista seuralla ei vielä ole.

2. Vaihe

Seura ilmoittaa liitolle maajoukkueeseen haluavien listan ja tilittää jokaisesta pelaajasta 80 mk liiton tilille.

Ilmoittautuminen:

3. Vaihe

Seura sopii liiton kanssa liiton valvojan paikalla olemisesta testausilanteessa.

4. Vaihe

Ilmoittautuneet testataan. Testit. Testilomake.

5. Vaihe

Liitto tarkastelee tulokset ja kutsuu parhaimmat valtakunnalliseen maajoukkueeseen Kuusankoskelle su 21.10.2001. Kaikista näistä valtakunnalliseen testiin valituista tilittää pelaajan seura liitolle 80mk/henkilö. Huomioitavia asioita: Aikataulusyistä ja mahdollisuuksista johtuen on seuran oltava hyvissä ajoin liikkeellä. Liitto ei automaattisesti lupaa valvojaa ellei aikataulu ole sopiva. Seurakohtainen testaus jää silloin pitämättä. Seurakohtaisessa testissä pitää olla n. 8 osallistujaa, jotta saadaan riittävä testausryhmä. Mikäli omasta seurasta ei löydy riittävästi halukkaita pyritään kokoamaan useita seuroja samaan tilaisuuteen. Mikäli pelaaja on kuulunut maajoukkueeseen mutta on osallistunut maajoukkueen tapaamiseen huonosti voi hän päästä uuteen maajoukkueeseen vain uusien testien kautta. Seurakohtaiset testit voidaan pitää ulkona tai sisällä. Kunhan alusta on paras mahdollinen testejä varten.

Maajoukkue 2001

Kaikki nykyisen maajoukkueen pelaajat testataan su 14.10 2001 Kuusankoskella järjestettävässä testitilaisuudessa.

Maajoukkue 2002

Maajoukkueeseen 2002 valitut ilmoitetaan syysliittokokouksessa.

Päätoimittajalla oli tilaisuus tannoisen Mayonnaise-keikan yhteydessä haastatella vuoden 2000 MM-mestareita. Kohteliaasti herrasmiehet Andre Lozano, Wincent Compenhout ja Claudy Weibel vastailivat kysymyksiini.

- Tosin Weibel oli vaisu, olihan Hannu Muuri juuri kiikuttanut championin pelikentiltä kaljatuopille.

Compenhout kertoili aloittaneensa pétanquen kuudentoista kesäisenä. Aikoinaan hän harjoitteli aivan mielettömästi ja ympäri vuoden. Compenhout pitää selvänä, että pelaajan päästyä tietylle tasolle, pelkkä treeni ei auta. On pelattava aina ja joka paikassa erilaisia pelejä eri ihmisten kanssa ja kaikissa mahdollisissa olosuhteissa.

- Nykyään treenaamme vähemmän mutta pyrimme pelaamaan pelaamasta päästyämmekin. Hyvin kohteliaasti he vihjailivat pohjoismaalaisten kokemuksen puutteen näkyvän. Compenhout selvensi Hannu Muuriin viitaten, että kaveri oli liian iloinen "suuren" Weibelin nylkemisestä.

Ylenpalttinen riemun tunne ei tiedä hyvää jatkoa ajatellen. Kerroin Hannu Muurin pelanneen vasta joitakin vuosia, jota mestarit kummastelivatkin.

- Yllättävää. Olimme varmoja, että se kaveri olisi harrastanut vuosikausia. Hyvä pelaaja. Hän kaipaa rutiinia vain lisää niin hän voisi olla joku.

- Weibelin voiton pitäisi olla yksi peli muiden joukossa. Turnauksen voitosta pelataan ja ihan sama kuka siellä vastassa on ja kenet sinä olet voittanut mestaruuden tiellä.

Heittotekniikka on aika harvalla kunnossa. Vaikka tekniikka onkin vain yksi osa tätä lajia, asetuksissa näkyy ihmeellisiä sivukierkeitä ja ammuntauoritukset elävät. Heittoa ei ole automatisoitu.

- Pohjoismaalaiset, kuten muutkaan menestymättömät maat, eivät kovin hyvin kestä kovia pelejä. Ensinnäkin useimmat luovuttavat jo heti kättelyssä. Ja toisekseen ne menevät sekaisin psyykkauksesta.

Rutiini puuttuu. Compenhoutin mukaan semmoinen pelaaja on huono pelaaja, joka ei psyykkausta kestä.

- Pieni psyykki kuuluu tähän peliin mutta joskus se menee yli. Kaikelle on tasonsa, sikailu ei pelikentille kuulu. Vastustajaa tulee aina kunnioittaa. Jos ei ole vastustajia, ei ole myöskään peliä. - Nauti pelistä. Menestymättömät maat yrittävät usein liikaa ja tekevät pétanquesta salatiedettä. Se on varsin yksinkertainen laji. Olet hyvä ja tasaisen varma pelaaja, heittosi on hallussa. Osaat asettaa ja ampua ja sitten katsot miten käy. Se on siinä.- Parhaat ja kovatasoisimmat turnaukset järjestetään Ranskassa. Meidän joukkue on jo sillä tasolla, että Ranskan kisat ovat

ainoa tie kehittyä. Belgiassa keräämme viidentoista hengen nipun minibussiin ja lähdemme Ranskaan pelaamaan. - Hyvin järjestettynä se ei tule edes kohtuuttoman kalliiksi. Suosittelemme samaa teille pohjoismaalaisillekin. - Ei aina tarvitse pelata verissäpäin ja tosissaan. Opettele pelaamaan kaikenlaisia pelejä hyvin. Hupipelejä, frendipelejä, tiukkoja taistoja ja yleisön edessä. Muista pitää hauskaa ja ota rennosti.

Heidän tarkoituksenaan ei juuri enää ole kehittyä vaan pysytellä tällä tasolla.

- Meillä jokaisella on siviilityö ja jos me haluaisimme tulla vielä paremmiksi ja saavuttaa Ranskan huippujen tason, ainoa tie olisi ammattilaisuus.

- Loppujen lopuksi tämä on meillekin vain, tosin hyvin rakas, harrastus.

MM-mestareiden vinkkejä:

- Pelaa ja harjoittele paljon mutta ennenkaikkea pelaa.

- Pelaa eri kokoonpanoissa. Jos pelaat liian kauan samojen naamojen kanssa, opit liian hyvin tietämään mitä ne osaavat ja mitä eivät. Silloin automaattisesti pelitaktiikkasi muodostuu joukkueesi vahvuuksien mukaan. Kenties voitat enemmän mutta pitkän tähtäimen kehitys pysähtyy.

- Jos et osaa jotakin tai joku paikka tuntuu vaikealta, pyri pelaamaan sinne. Joskus opit. Se on raskas mutta ainoa oikea tie. Oikotietä onneen ei ole.

Oman joukkueensa kokoonpanosta mestarit valottivat, että Weibel ampuu koska hän on ylivoimaisesti paras tykittäjä.

Weibelin heitto onkin kolmikosta yksinkertaisin ja suoraviivaisin. Kovaa matalalta ja kohti.

Jokatapauksessa Lozano pelaa välissä koska hän on henkisesti erittäin vahva.

- Välipelaaja joutuu pelaamaan ratkaisupaikkoja, joten pään pitää olla kunnossa.

Compenhout asettaa koska hän hallitsee tripletistä parhaiten kaikki mahdolliset asetusheitot. Hänen asetuksensa olivatkin siistejä. Rauhalliset démiporteet putoilivat puoli metriä snadin eteen. Suoran kierteen saattelemana kuula pysähtyi minne pitikin.

Lopuksi he kyselivät suomalaisten kisojen perään ja eritoten niiden palkinnoista. He tunsivatkin alustavaa mielenkiintoa ainakin Hullun Hirven duppelia ja Järvenpää-50 kisoja kohtaan. - Aika hyvät palkinnot. Yllättävän maukkaat. Eipähän olisi arvannut...

Turnauksessa kävi hauska sattuma. Eräs ruotsalaisjoukkue oli sattuman oikusta luovari-pelissään saanut yhden lähellekkini. Weibel oli finaalikentällä ringissä keskittymässä ammuksensa kun talitiainen tai joku muu sen näköinen lennähti heittolinjan tielle. Lintu pyöri siinä useamman kerran ennenkuin tajusi häipyä häiritsemästä. Kyllä kaverit ihan kohtuullisen hyvin keskittyivät heittoihinsa, joskus ringissä tai sen ulkopuolella.

LEHTI ON JÄRJESTÄMÄSSÄ
KONTAKTEJA BELGIAAN. TULEVISSA
NUMEROISSA ASIASTA ENEMMÄN.

ASETA ENSIN JA KOITA YHDELLÄ?

KIERROKSEN

“Eteen - linjalle!” Nämä kaksi sanaa yhdessä lausuttuna ovat kaikuneet lukuisia kertoja petankkikentillä. Mitä niillä tarkoitetaan ja mikä on se suurempi tarkoitus näiden sanojen takana?

Jokainen joukkue ja pelaaja rakentaa oman taktiikkaansa, joka perustuu niihin tekijöihin, jotka koetaan omiksi vahvuuksiksi. Yksilöllisistä eroista huolimatta on olemassa kuitenkin joukko perusasioita, jotka auttavat varsinkin uutta joukkuetta ja uusia pelikavereita sopeutumaan yhteiseen peliin.

Asetuspelistä puhuttaessa voidaan viitata yksittäisiin heittosuorituksiin, heittotavan valintaan tai asetusheittojen muodostamaan kokonaisuuteen pelin sisällä. Sillä voidaan tarkoittaa myös pelitaktiikan rakentamista asetusten varaan. Näiden määritelmien lisäksi jokaisella on oma näkemyksensä asetuspelistä. Lopputuloksen kannalta käsitelmäärittely ei ole oleellinen, kunhan joukkueen sisällä pelaajat ymmärtävät mistä kulloinkin on kyse. Seuraavissa kappaleissa on muutamia ajatuksia asettamisesta. Ne vastaavat mielestäni kohtuudella sitä käytäntöä ja niitä periaatteita, joita monet suomalaiset joukkueet tällä hetkellä noudattavat.

Pelin ja pelikierrosten ensimmäinen heitto on asetus. Avausheiton varaan rakentuu koko kierroksen kulku ja sen vuoksi ensimmäinen asetus on aina koko joukkueen yhteinen suoritus. Kierroksen käynnistämiseksi on olemassa ainakin kolme peruskuvia.

Ensimmäinen vaihtoehto on pyrkiä pelaamaan avaus mahdollisimman lähelle snadia ja luomaan näin painetta vastustajalle.

Tämä on hyvä vaihtoehto silloin kun oma suoritusvarmuus ei vielä ole kehittynyt huippuunsa, kenttä on vaikea asettaa tai vastassa on heikosti ampuva joukkue.

Toinen astetta kehittyneempi taktiikka kierroksen aloitukselle on avauksen pelaaminen eteen - linjalle. Tällöin vastustajalle jää mahdollisuus pelata asetuspeliä, mikä on avauksen tarkoituksin. Vastustajan lähelle pelaamat kuulat ammutaan pois, minkä lisäksi jätöt tuottavat lisäpisteitä. Tämä edellyttää oman joukkueen ampujilta onnistunutta suoritusta, mutta antaa parhaimmillaan paljon pisteitä.

Kolmas ja (koko joukkueen kannalta) vaativin avauskuvio on pelata kuula sivulle pelilinjasta. Tällöin vahva, hyökkäävä joukkue eliminoi vastustajalta mahdollisuuden käyttää puolustukseensa avauskuulaa hyväkseen. Lisäksi omat ammunnat eivät näin kontraa avaukseen aiheuttaen tukikuulan poistumista pelistä. Tämä taktiikka edellyttää joukkueelta loistavaa ammutapeliä, minkä lisäksi kentän tulee olla myös vaikeahko asettaa.

Asetusheitossa vaikeinta on suoran kierteen aikaansaaminen. Lähes kaikilla pelaajilla on nk. luontainen sivukierre jompaan kumpaan suuntaan. Tämän luontaisen sivukierteen voi jokainen todeta nostamalla pari korkeaa asetushettoa ja seuraamalla kumpaan suuntaan kuula maahan tultuaan kaartuu. Tästä sivukierteestä on kuitenkin mahdollista päästä melko helposti eroon harjoittelemalla suoraa päästöä kuulasta.

Ehkä tärkeintä asetushetossa on oikean alastulopaikan valinta. Riippumatta siitä, onko heitto matala, puoli-korkea tai korkea, määrätty onnistuminen usein alastulopaikan mukaan. Vain hyvään, puhtaaseen alastulopaikkaan tullut heitto voi onnistua halutulla tavalla. On siis harjoiteltava alastulopaikan valintaa, alastulopaikkaan pelaamista ja erilaisia heittoja, jotta kentän ominaisuuksia voidaan hyödyntää.

Ajatuksia asetuspelistä ja kokemuksia eri tilanteista kertyy meille kaikille vuosien mittaan. Jokaisen pelaajan olisi hyvä rakentaa omaa ajatusmalliaan ja valmiita ratkaisuja eri tilanteisiin. Ne auttavat pelin sujuvaa etenemistä ja säästävät voimia itse pelaamiseen. Joukkue, joka joutuu ratkaisemaan jokaisen yksittäisen tilanteen tapauskohtaisesti, ei voi menestyä. Seuratessamme huippujoukkueita, huomaamme selkeästi kuinka joukkueen pelaajat hahmottavat pelitilanteet pääsääntöisesti samalla tavalla ilman jatkuvia neuvotteluja kierroksen kuluessa.

Pelitaktiikan rakentaminen asetusten varaan on Suomessa melko yleistä.

Yhtenä syynä tähän ovat kentät, joilla kilpailuja järjestetään. Valitettavan usein pelialustat kaventavat tasoeroja joukkueiden välillä tarpeettoman paljon. Lajin kehittymisen kannalta tämä on vahingollista.

Asetusvoittoinen pelitapa on mielestäni Suomessa liian suuressa arvossa. Yleensä asettaminen taktisena valintana kertoo joukkueen huonosta itseluottamuksesta ja teknisestä heikkoudesta, mikä heijastuu näin valintana oman onnistumisen ja vastustajan epäonnistumisen välillä. Asetuspeli perustuu usein toivomukseen vastustajan virheestä.

Ammuntapeli puolestaan rakentuu aina omien onnistumisten varaan, minkä vuoksi siihen on usein vaikeaa vastata. Voittaminen edellyttää onnistumisia, joten lopulta kyse on voitontahdosta kahden joukkueen välillä.

- MTT

SUOMALAISTEN VIIMEINEN ASETUS
MAYONNAISESSA

INSIDER: "KASVOTON TARKKAILIJA"

ALOITTELIJA

Aloitteelijahan pelaa ensimmäiset viikot tuloksellisesti loistavalla tasolla tajuamatta pelistä mitään. Ajoittelijan hurmos tunnetaan asiantuntijapiireissä "petankki on helppo peli" - oireyhtymänä.

Hän ihmettelee miksi kauemmin pelanneet eivät koko ajan saakaan asetuksiaan snadi lähelle. Satunnaiset epäonnistumiset johtuvat hänen mielestään pelikentästä. Se on petankin pelaamiseen, hänen heitollleen, sopimaton.

Onnen paratiisi jää takavasemmalle, kun joku pelikavereista erehtyy kertomaan jengattomalle työntäjälle kummallisesta asiasta, jota kutsutaan kierteeksi. Tapahtuman jälkeen ajoittelija on hetkisen eksyksissä. Sitten hänestä tulee jonkun muun heittäjätyypin edustaja.

TULOS

Tulosheittäjällä on jo rutiinia ja menestystä, ainakin seura- ja paikkakuntatasolla. SM-tasolla taidot riittävät mitalisijoihin. Pelaaminen on helppoa, koska pelaajalla on varastossaan vain rajallinen määrä heittoja ja taktiikka muodostetaan niiden varaan. Varmuus on huippuluokkaa. Tiukoissa tilanteissa pettävä tekijä löytyy kuuloelinten välimaastosta.

Kuka ja miten?

-INSIDER on lehden uusi vakituinen avustaja.

Kolumneissaan hän tulee vatedeskin raportoimaan tai nostamaan esille tarpeelliseksi katsomiaan asioita.

Päätöimittaja viestittää mahdolliset palautteet palstanpitäjälle.

Tulosheittäjien perusongelma sisältyy fraasiin; "Näytä minulle heittosi ja niin kerron sinulle millaisella kentällä olet pelannut." - Eli heitto toimii vain tietyllä kenllä jossain päin Suomea.

Niinpä kenttä muodostuu heittotekniikkaa rajoittavaksi tekijäksi.

Aikansa tahkottuaan tulosheittäjä pelin tuoksinassa saa mielikuvan heitosta, joka sopisi pelitilanteeseen. Hänpä ei osaa sitä. Sitten siitä tulee tekniikkafriikki.

TEKNIikka

Tyypin edustajat ovat lajin huippuja. Hyvä tekniikka mahdollistaa erilaisten heittojen muodostamisen, joten erilaiset tilanteet on helpompi ratkaista. Vaatii harjoittelua ja pohdintaa ja osaavan pelikaverin / valmentajan avustusta. Asiassa on varjopuolensa. Tekniikkafriikki kokeilee joka kerta uusia kikkoja pelikentillä. Heitto on jatkuvassa kaaostilassa. Pelaaja uppoaa heittotekniikan syvään suohon kaulaansa myöten ja entisestä huippupelaajasta tulee kehäraakki, jonka peliesityksille aloittelijatkin naureskelevat.

- Ja tiukassa tilanteessa menee sormi suuhun. Millä helvetillä niistä sadasta heitosta kulloiseenkin tilanteeseen lähestyisi?

TYyli

Peruslähtökohta tässä tyyppiluokassa on kopioida toisen heittotyyli. Pahimmillaan matkija häpeilemättä apinoi parempiensa heittoa. Tulos vain tuppaa olemaan huono. Hän keskittyy apinoimaan heittoonsa vääriä asioita. Mutta tukka hyvin, tuloksesta viis. Parhaimmillaan tyylin kopioiminen nopeuttaa pelaajan kehittymistä. Mutta yrittäisitte itse ymmärtää, mistä heitossa on oikein kysymys.

- Tai kysykää minulta, joka sentään tiedän.

Näin on!

Yli 50-vuotiaiden SM – kisat

LEHDEN ERIKOISPAIKINTO:
PARAS KUVA

kuvä: Jukka Pöyry

Pääsihteeri laukkanen oli vaihteeksi pelailemassa mittailemisen ja hallintohommien sijasta. Vaan eipä tullut mitaleita tästäkään lajista.

Porissa Väinölän koulun kentällä järjestettiin elokuun 18 ja 19 päävinä Petanquen yli 50 – vuotiaiden SM kilpailut. Kisat avasi Robert Simon-Bellamy, monivuotinen Suomen Pétanque-Liiton ja paikallisen Pétanque Club de Porin puheenjohtaja. Bellamy muistutti petankin olevan paitsi urheilua, myös mukava ja rentouttava tapa viettää aikaa yhdessä.

Kisoihin saapui 36 joukkuetta. Joukossa myös kahden edellisen vuoden suomenmestarit Viljo Stenberg ja Tuomo Lehtinen, jotka edustavat Pétanque Club de Poria. Kilpailu aloitettiin jakamalla joukkueet yhdeksään poulelohkoon, joista jatkoon selvisi 18 joukkuetta. Seuraavasta poulesta pääsi jatkoon suoraan kuusi joukkuetta. Neljä jengiä joutui pudotuskarsintaan, joukossa Viljo ja Tuomo. Pelit olivat alkaneet kello 10 aamulla ja pudotuskarsinta huipentui illalla kello 21 tienoilla Ritva ja Reijo Pousin täpärään voittoon Viljosta ja Tuomosta. Näin joutuivat vanhat mestarit väisty-
mään ja Pousit etsi mään yöpuun Porista.

Sunnuntai-aamuna mestaruusjahti jatkui kahdeksan joukkueen voimin. Samaan aikaan alkoi samalla areenalla myös Clubin 15-vuotisjuhlakilpailu Porin Petankkiklubin toiminnan kunniaksi. Omaksi yllätykseksensä kahdeksan parhaan joukkoon päässeet Pousit voittivat vielä seuraavankin kierroksen ja pääsivät mitalikamppailuihin mukaan. Päihitetyt olivat Ruotsalainen ja Kananen Kuopi on Petkusta. Muita mitalikamppailuihin selvinneitä olivat

Kuopion Petosen Nallet: Harry Ulvi ja Pentti Sutinen. He voittivat raumalaisparin Söderdahl–Mäkitalo.

Kaukiainen–Kallio (HBY Tavastia, H:ki) voittivat Mynämäen parin Laine–Hirvonen. Petankkiliiton pääsihteeri Laukkanen parinsa Joupin (Tavastia, H:ki) kanssa taipuivat Tauno Sévonille ja Toivo Rokkaselle Vantaan kuulankierittäjistä.

Seuraavan kierroksen pelit pelattiin koulun pihalla, joka oli alustana erilainen kuin aiempien pelien kivetön urheilukenttä. Tällä kierroksella Ulvi ja Sutinen voittivat Pousit 13-1. Sévon – Rokkanen pudottivat Kaukiainen-Kallion finaalista 13-9. Pronssipeli veivät Kaukiainen-Kallio 13-5.

Finaali oli tarkkaa peliä. Vain kahdella kierroksella tuli enemmän kuin piste. Ulvi ja Sutinen johtivat aina välillä, mutta Sévon Rokkanen kirivät kiinni. Tuntui että Ulvi-Sutinen jämähtivät kahteentoistapisteeseen. Vastusta ja nousi vastustamattomastitasa lukuun. Sévon & co:lle tarjottiin poikkipaikkojakin mutta voiton veivät Ulvi-Sutinen 13-12.

- Harri Kankaanpää

SM - KISAT KÄYNTIIN SEKADUPPELILLA

Avajaispuheen piti Lahden Namikan koripalloilija, joka päätti uransa SM-mestaruuteen. "Näpäkkä päätös uralle, toivottavasti teistäkin parhaat voittavat. Hyviä pelejä"

SM-kisaviikko käytiin paahtavassa helteessä. Tarjolla oli jokaiselle itseään petankistina pitävälle juuri sitä mistä tässä on kysymys. Paahtavaa hellettä, hyviä pelejä, vanhojen joukkueiden hajoamista ja uusien luomista.

Ensimmäinen päivä oli huonoa peruspeliä kauttaaltaan, tokaisi kisojen kilpailupäällikko Jari Nieminen. Kone ei ole vielä käynnistynyt. Päätoimittaja yhtyi Niemisen näkemykseen. Kummallisia asetuksia ja Titanicin kokoisia reikiä sinkoili kaikkialla. Pelaajat kertoilivat kenttien tuottavan hankaluuksia. Myös kunnollinen kisafiilis odotutti vielä itseään.

- On matkustettu, ihmetelty, käyty hotellissa ja syötykin liikaa. Kunhan tästä ensimmäisen päivän räpellyksestä selviäsi niin voisi pelata pétanqueta.

OTTEET PARANTUIVAT TOISENA PÄIVÄNÄ

Ensimmäisen päivän jälkeen 16 parasta oli selvitetty toisen päivän jatkokemuja varten. Otteet parantuivat ja pelit alkoivat jo kestää. Heittoja mietittiin, ampujat osuivat ja asettajat pääsivät lähelle.

- Sekaduppleri on oma pelimuotonsa. Pelikulttuuri on pehmeämpi. Pelataan tosissaan mutta varsinainen retevä machobrassailu puuttuu, joka joskus kuuluu miesten peleihin. En minäkään viitsi elvistellä vaikka miesten peleissä olisin leveillyt jo monta kertaa, eräs pelaaja paljasti.

TIKKASTEN MITALISADE PÄÄTTYI

Monivuotisen mitalistitiimin ja vuoden 2000 voittaneen Sirkka & Jukka Tikkasen karkelot päättyivät kahdeksan joukkoon pyrittäessä. Tie tömähti Kallion Kirkkaan pariin Pauli "Pave" Piiparinen & Sirpa Kiviruusu

Ex. mestareiden ampuja Jukka Tikkanen kävikin kuumana kuin hellankoukku.

- Jostain syystä olin kiukkuinen koko turnauksen. Noin periaatteessa häviö inhottaa mutta eipä enää tarvitse olla vihainen. Ja ne sekä asettivat että ampuivat paremmin.

Etukäteen vaarallisina pidetyn Teija & Hannu Muurin osuus päättyi välierissä. Asennetta kamppailussa oli. Muurien ilmeet nimittäin paljastivat latauksen pelin jälkeen. Kankkunen & Co. jatkoon. Viereisellä kentällä sekä Kati Nieminen että Marko Jakonen ampuivat ja osuivat.

- Kati ampui asettajan paikalta tosi hyvin. Pistepaikoissa se rokotti, Jakonen hehkutti.

Kommentti näreiseltä jostakin pelistä "just-tippuneelta": Mitä ihmettä? Kato Niemistä, eihän pistepaikoissa kukaan osu. Ei miehet eikä naiset. On se hurjaa kun sen mukaan oikein taktiikkaakin rakennetaan. Toinen katsoja epäili onnistumisen riippuvan pelaajista, jolloin mies sai tarpeekseen ja häipyi.

PSC:N Tatu Kuusisto oli löytänyt parikseen mielenkiintoisen uuden naaman. Tyttö oli pelannut vain vuoden mutta keskittymiskyvyn ja rauhallisuuden avulla hän pystyi pelaamaan hyvin. Lento loppui Peesin Kalle Järven ja Kallion Kirkkaan

käsittelyssä. Kokenut Parviainen alkoi peluuttamaan snadia ristikenttään, johon Turun konstit loppuivatkin. Mutta toivottavasti nainen nähdään kentillä jatkossakin.

Sekadupplein mitalistit, vasemmalla pronssia napanneet Veli-Matti Verho & Katri Ripatti (Koski-Kuula / Kouvola)

Finaali oli kummallinen peli. Alku eteni suht' tasatahtiin mutta sitten repesi. Vastustajan suorittama ryöstökin vain meni niin. Pelin jälkeen Kankkunen ihmetteli vastustajan taktikkaa viimeisellä kierroksella.

“Ne ampuivat liikaa sitä meidän ykköstä. Olisivat puolustaneet aiemmin. Tuskin me olisimme pystyneet peliä vielä silloin katkaistamaan. Nyt ne tekivät sen vähän liiankin helpoksi. Pitää muistaa, että niiden taso olisi voinut riittää nousuun jos se olisi saatu palautetuksi ruotuunsa. Olihan alkupelikin sen osoittanut.” Kuitenkin SM-hopeamies Jakonen voitti ensimmäisen henkilökohtaisen SM-mitalinsa. - Tämän hetken tulen muistamaan ikäni. Ensimmäinen on aina ensimmäinen.”

Peesin Kati Nieminen virnuilikin:
- Pakkohan se oli hommata Markolle omansa. Minäkin muistan miten hyvältä ensimmäinen tuntui.

Kommentti: Olipahan kerrankin finaali, jossa kaikki olivat onnellisia pelin jälkeen. Näinkin juuri.

SM-TRIPPELI JÄRVENPÄÄLLE

Järvenpää karkasi kättelyssä läpipeluuntuntuiseen 11-1 johtoon. Ratkaisukuulatkin olivat käsillä. Joukkue päätti ampua sillä sinne oli vaikea asettaa. Lindman ampui hieman yli ja Jakosen viimeinen asetus ei ollut lähelläkään. Kaksi pistettä Hämeenlinnaan 3-11.

Alkoi Linnanpétanquistien vimmutti kiri. Pelin tiukkenemisen myötä välipelaaja Jakosen iskut alkoivat mennä yli.

- Mitä enemmän painetta, sitä varmemmin ne hujahtavat yli, Marko Jakonen myönsikin.

Lindman ei yrittänytäkään ampua ns. hyviä heittoja, hän ampui tasaisen varmasti kokoajan vähän eteen varmoja poistoja. Tatu Kuusisto asetti hyvin. Ei ehkä tekniikalla mutta tuloksella kuten hänestä on kentän laidalla kauden mittaan monesti todettu.

Viimein PSC:lle tarjottiin poikkipaikkaa 12-11 tilanteessa. Ampuminen olisi ollut riskaabelikin vaihtoehto, sillä kuula oli inhottavasti omien takana. Hän onnistui kierroksen viimeisellä kuulalla pelaamaan sisään ja voiton Järvenpäähän. “Tällä kokemuksella minä en olisi osunut kumminkaan. Olsi pää räjähtänyt ja elinikäisiä traumoja tullut jos olisin siitä vielä sässinyt ja kaveri korjannut voiton.” - **Marko Jakonen, SM-trippelikultaa 2001**

Kisojen aikana myös naitiin. Häämäljansa kohottavat Satu Lahtimo & Antti Lehtonen

ARTTU POIKOLAINEN UUSI MESTARUUTENSA YLEISESSÄ SINGELISSÄ JA DUPPELISSA

SM-KISAT 2001

Hullun Hirven porukalla oli hurja seurameininki päällä, pudonneet jaksivat isolla poppoolla kannustaa pelaajiansa. Alkulohkonkin peleihin tuli ihan erilainen fiilis.

HULLUN HIRVEN PIENI SUURI TOM NORO KAVEREITTENSA ONNITELTAVANA. HÄN OLII JUURI SITTEEN SAVUSTANUT ENNAKKOSUOSIKEISTA SAMULI KANKKUSEN PIHALLE.

Singeli käytiin ankarassa helteessä. Katselijoille oli tarjolla useita jänniä kamppailuita, joissa erot olivat häviävän pieniä. Idän uhka kasvaa. Mikkelin seurat Droppi ja Hullu Hirvi talonpoikaismars-sivat mitalitahtiin.

Vanha tietotoimisto Jarmo Heiska Heinonen oli veikkaillut voittajia nettisivuilla. Vahvin ennakkosuosikki Arttu Poikolainen pitikin kutinsa ja muutamat kuittasivat veikkaukselta noin viisinkertaisesti panoksensa kotiin.

SILMIIN SATTUNEITA HUOMIOITA

Pasi Matilainen oli Mikkelin kavereista hieman parempi ampuja mutta Hullun Hirven **Tom Noron** asetuspeli oli tolkuttoman tehokasta. Noro on pelannut vasta vähän aikaa ja ajoittain se näkyikin pienenä hermoiluna. Hyvin mies kokosi itsensä ja pystyi kääntämään otteluita edukseen. Viimein neljänneksi jätetty Tom Noro kaatoi taipaleellaan kovia pelaajia. Samuli Kankkunen, Arto Stenberg jäivät matkan varrelle. Vire kaatui vasta välierässä Poikolaisen käsittelyssä: -Johan me odotettiin milloin se loppuu, katsomosta kuitattiin.

Pasi Matilainen alkaa olla jo vanha tekijä. Kaveri joutui pronssimitaliinsa puurtamaan niin pitkän päivän, että sai pahemman luokan auringonpistoksen. Katso mon asiantuntijat kehuivat Matilaisen intensiteettiä ja henkistä vahvutta yrittää koko ajan parhaansa.

- Kaverilla on sydän mukana touhussa.

Haastattelussa hän kertoi harjoittelevansa joka päivä tunnin kaksi, joten eipä ihme että hyviä sijoituksia tippuu kisasta kuin kisasta. Yleisen sarjan SM-karkeiloissa hän nappasi itselleen singelin ja duppelin

pronssia. Ei hassummin. Kentällä kiinnostuttiinkin ja monet kävivät porukalla Matilaisen edesottamuksia seuraamassa:

- Jännittää liikaa mutta pystyy pelaamaan. Hallitsee hieman vaillinaisen heittonsa hyvin eikä yritä liian vaikeita. Menestymisen halulla ja voiton nälällä pärjätään näissä karkeloissa pitkälle. Ovela sekoitus jännittävää kierroskonetta.

Singeliin osallistunut Kallion Kirkkaan **Anja Parviainen** pelasi erittäin hyvin. Hän kaatui vasta **Iivo Paasolle** 13-10 pääsystä 32 parhaan joukkoon. Kunniointettava saavutus.

- Koko kisat ovat menneet erittäin hyvin, Parviainen kertoili.

Päätoimittajalla on ollut tilaisuus seurata Parviaisen harjoittelua talvikaudella, joten pärjääminen ei ollutkaan ihme.

Systemaattinen työnteko palkitaan aina. Treenipelien kiukuttelukin väistyy kun Parviainen päättää pelata tosissaan. Uuden luonteenpiirteen huomio kohotti kulmakarvojani.

**TRILLERI. PASI
MATILAINEN PAI-
NEEN ALLA.**

Singelin kirkkaimmat mitalit menivät vielä vanhemmille ja vielä enemmän menestymään tottuneille. PSC:n Jallu Häkkinen nousi loppuotteluun Poikolaista vastaan. Peli oli tasoltaan, alun sähläilyä lukuunottamatta, kohtuullisen hyvää kuten odottaa sopikin. Poikolaiselle oli käydyä 10-10 tilanteessa kalpaten. Snadi pomppasi Häkkisen kuulien sekaan ja peli oli ratketa tuuriin. Tarkempi mittaus osoitti vain kahta tuuripistettä Häkkiselle. Onneksi finaali sai arvoisensa lopun ja se ratkaistiin pelaamalla, jossa Poikolainen pystyi kuittaamaan hakemansa tuplamestaruuden. - Ihan sekaisin se oli. Duppelin alkupelissä siitä ei ollut voiton takia

- POIKOLAINEN & KANKKUNEN DUP-LAMESTARIKSI

Pahimmassa liemessä viime vuoden voittajakaksikko oli PSC:n parin Kuusisto & Lindmanin kanssa. Välierä kesti iäisyyksiä, osaltaan taktinen ajanpelu auttoi mestarit rämpien mitalipeleihin. Monesta suusta kuuluikin epäilyjä, etteivät tuomarit uskalla puuttua ennakkosuosikkien tekemisiin yhtä hanakasti kuin rivipelaajien.

“Sehän nimenomaan osoittaa pelaajien arvostusta SM-kisoja kohti, että ne edes viitsii pelata hidasta. Kaikki Suomen PR-duppelit heitellään läpi. Parasta olisi jos tuomarit olisivat saatavilla vain ja ainoastaaan pyydettyäessä.”

Viime vuoden finaali oli tunnelmaltaan tiukka ja dramaattinen. Valitettavasti tämän vuoden finaali oli läpihuutojuttu. Porin Vanhat herrat Viljo Stenberg & Tuomo Lehtinen nujerrettiin leikiten. Stenbergiltä sattui osumi-nen loppumaan. Tuo kilpailijoiden ikuinenriesta, finaali-jänitys, taisi tällä kertaa tehdepposet ja päästä niskan päälle. Niinpä Poiko-laisen ja Kankkusen peli muuttui helpoksi. Alun tunnustele-
van pelin jälkeen ammuttiin ottelu valmiiksi.

Stenberg jr, **Arto Stenberg**, tiivistä: Peli oli helppoa. Ei pyrittykään pelaamaan ns. tosipeliä koska vastustajan pasmat ovat sekaisin. Äkkiä ja tarkasti vaan alta pois ja mitalit kauan.

OULUN BOULISTIEN
ANSSIKORTELAISEN
VALMISTAUTUU
TRIPPELIN RATKAI-
SUUN YHDESSÄ PELI-
KAVERINSA KANSSA

OULUN MIEHET NESTEESSÄ.
YHTENÄINEN MARSSI TAPPIOON

KISOJEN HIENAIN HEITTO:

Pétanqueuransa lopettamisen kiistattoman, kuusinkertaisen suomenmestarin, Tuukka Ylösen pörtee SM-trippelissä. Matka 9 metriä, loivaan alamäkeen ja 40 sentin päässä väijyvien etukuulien yli, kyykystä, noin kahden sentin retro.

KISOJEN ILKEÄMIELISIN NÄLVÄISY:

Juuso Siro doppelipelikaverilleen Jari Häkkiselle. Häkkinen oli juuri hävinnyt singelifinaalin mutta koonnut itsensä duppelin alkupouleihin. Hän osui hyvin, johon Siro päätti tokaista: “Oho. Noita ei paljon singelin finaalisissa näkynyt-kään.” (Häkkisen voitto kaatui nimenomaan epävarmaan ammuntaan)

REHELLISEN LEVEILY:

Minä olen Suomen paras ampuja. Sen osoittamiseen käytännössä on vain kaksi syytä. Nuo kaksi syytä ovat rinki ja vastustaja.

KISOJEN HAUSKIN LAHTEA KOSKEVA SÄÄENNUSTUS:

“Viime vuonna manasitte monsuunisateen niskaamme. Tänä vuonna tilasitte miljoonia ötököitä kiusaksemme. Ensi vuonna Lahdessa satanee sammakoita.”

Kisajärjestäjä hymyili:

- Ainoat sammakot tulevat sinun suustasi. Ja sitä ei tarvitse edes ennustaa.

“Voittamiseen ei kyllästy koskaan. Monta vuotta oli laihaa, pitää nauttia siitä nyt kun keran mahdollisuus on.”

- Arttu Poikolainen

SM-LAHTI 2001 AMMUNTA

Kallion Kirkkaan Pauli Piiparinen am- munnan tuplames- tariksi !

" Hyvin meni tämä-
kin. Ensin putosin trip-
pelin tosipelistä vetä-
mällä reiän ja seuraavalla minuutilla joudun
ammunnan cup-kier-
roksella Arttua vas-
taan, joka ampuu Suo-
men ennätyksen"

- Olli Sinnemaa

Ammunta keräsi katsojia kiitettävästi, etualalla Leevi Myllymäki

Ammunta keräsi katsojia kiitettävästi. Ohikulkijat pysähtyivät ihmettelemään kilpailumuotoa, joten sitä voidaan pitää onnistuneena.

-Laji alkujaan on kehitetty yleisön houkuttelemiseksi.

SM-kisojen vetäjillä riittikin työtä selostaessaan ohikulkijoille sääntöjä. Ja paimentaa heitä joko antamaan kilpailijoille keskittymisrauha tai ainakin varomaan ammuttavia snadeja. Pullonkorkkien päälle asetetellut nappulat nimittäin sinkoivat ärhäkästi järveen ja terasseille.

Monia kiukuttivat säännöt. Pienikin sivukontraus ei tuottanut pisteitä vaikka heitto sinänsä oli parempi kuin joku eteen räpäisy. - Älä yritä täydellisyyttä. Eteen vaan ja sitä rataa, manattiin.

Loppukilpailuun pääsi alkusarjan ammuntatuloksien perusteella kahdeksan parasta. Naisten tämänhetkinen ykköstykki Outi Raitasuo piti pitkään tuloksella 23 kärkipaikkaa hallussaan kunnes ennakkosuositukset edes vaivautuivat lavalle. Koska suoritukset tehtiin muiden kilpailuiden ohessa, monet joutuivat odottamaan sopivaa virettä pystyäkseen säädylliseen suoritukseen.

- Aurinko ja kovat pelit väsyttävät. Sinne ei saa mennä suinpäin roiskimaan. Tiukan ja pitkän pelin jälkeen nollasuoritus on saletti.

Seppo Lindman naputti alkusarjassa pohjat 37. Cup-kierroksella Poikolainen nakkeli voimassaolevan SM-ennätyksen 47 Olli Sinnemaata vastaan. Sinnemaalle päivä olikin raskas. Hän oli juuri pudonnut trippelin neljännesväliserissä, joten itsensä kasaaminen ja latauksen hakeminen oli jäänyt väliin.

Viime vuoden voittaja **Pauli Piiparinen** oli jälleen vedossa ja teki selvän yhdestä sun toisesta rymistellössään kohti finaalialia.

LOPPUOTTELUSSA VIIME VUODEN FINALISTIT!

Historia toisti jälleen itseään.

Piiparinen ampui jo ensimmäisessä ja helpoimmassa tehtäväsässä, etumatkaa, joka riitti loppuun saakka. Poikolainen onnistui kuromaan kaulaa kiinni mutta jätti Piiparisen tasoittavalle heittovuorolle ratkaisun avaimen käsiin. Piiparisen piti lopussa osua kerran snadiin, johon hänellä oli neljä yritystä. Pelkkä osuma ja kolme pistettä riittäisi.

Hän osui heti ensimmäisellä ja voitto oli sillä sipuli. **Matti Törrönen** onkin todennut, että Suomessa on tasan kaksi ampujaa, jotka systemaattisesti ylittävät itsensä tiukassa paikassa ja Pauli Piiparinen on niistä toinen.

Piiparinen yritti jatkaa loputkin heitot noin muodon vuoksi, sillä hänellä oli mahdollisuus tehdä oma ennätyksensä mutta toisen peräkkäisen kultamitalin varmistuminen aiheutti semmoisen tunnekuohun, että peli oli jätettävä kesken.

WHO IS THAT MAN ?

- KALLION KOBRA,
PAULI "PAVE"
PIIPARINEN

KOMMENTTI & GALLUP

Suoritin pikagallupin osallistujien kesken ja kymmenen kymmenestä kehui kisoja. Muistettakoon, että SM-kisojen työryhmä teki ympäröyriä päiviä, jotta pelaajilla olisi siellä mahdollisimman viihtyisää. SM-kisojen työryhmä oli aloittanut jo viime vuonna kokoontumisen ja palaverit ja kaikkien lukemattomien ja tylsien pienten asioiden selvittämisen, jotta homma toimisi. Hyvin järjestetyt, hoidetut ja arvostetut kisat herättävät helpoimmin kritiikkiä pelaajien keskuudessa jos asiat eivät prikkulleen tyydytä joka ainutta. - Vain hyvissä raameissa tunnelataukset nousevat tarpeeksi korkeiksi. Hullua mutta totta.

FILE:

Piiparinen aloitti pelaamisen kodin takapihalla, jossa omaksui veikeän tyylinsä.

"Kukaan ei ole koskaan sanonut miten tulisi heittää."

Ammatiltaan kemian tuotekehitystyöryhmän vetäjä. Naimisissa, kaksi lasta. Asuu Herttoniemessä ja harjoittelee kerran-pari viikossa ympäri vuoden Helsinki Pétanquen hallissa.

"Mä tykkään kössistäkin mutta viime vuonna se jäi vähemmälle. Pétanque vei mukanaan kun tuli ihan kivasti pärjättyäkin. Kunnianhimo kasvoi."

Painetilanteissa ja ratkaisupaikoissa hänellä on eliittiheittäjän maine.-Pelaa joka kuulan keskittyen.

Opetellut vuosikausia pelaamaan kuula kerrallaan ja funtsimaan heiton ringin ulkopuolella.

"Kun mä keskityn, niin en näe enkä kuule mitään. Odottelen vain kun vuoro tulee."

Type O Positive, sympaattinen kaveri vastustajiakin kohtaan. Periaatteena pelata tosissaan muttei vakavissaan. Mutta ikävästi käyttäytyvä vastustaja aiheuttaa ylimääräistä tsemppiä. **"Sille ei ainakaan suositu häviämään."**

Piiparisen heitto nimenomaan on omiaan ammuntakiisaan. Kaveri on tarkka ja hän muutenkin pyrkii ampumaan pelissäkin aina perille. Osittain se johtuu alakierteen puutteesta. Asetuspelissä olisi vielä parantamisen varaa

"Mä aion joskus vielä oppia kunnolla asettamaankin. Helpoilla kentillä asettaminen on kivaa. Se luontuu jo kohtuullisesti mutta vaikeat tuottavat ikävyyksiä."

Saavutuksia mm. ammunnan kaksinkertainen Suomenmestari. SM-trippelin pronssia 2000.

Heittää miten heittää, mut se on hyvä. Ei Suomessa kauheesti oo hyviä mut toi on.
- Ilvo Paaso

Piiparisen pelikaveri Mikko Lehto avustamassa finaalin ratkaisuheitossa.

SM-Kisoissa kulttuja totamuksia.

1. Menestys on harmittavan lähellä, joten liikumme vaarallisilla vesillä. On ollut puhetta, kuten joka vuosi, harjoittelusta. Mutta onneksi puhe on ohimenevää.

2. Keskinkertaisuuden ongelma on se, ettei noita todella hyviä voi voittaa mutta kaikille voi hävitä.

SM-LAHTI 2001 NAISTEN TRIPPELI

Naisten Trippelimestari Päivi Kaunisto kumppaninsa Harri Koivusen syleilyssä.

Pienoisena yllätyksenä voidaan pitää Outi Raitasuon joukkueen tippumista jatko-pelistä.

- Perkele. Huonoa tuuria ja huonoa peliä, Raitasuo tokaisi.

Finaaliin nousi nippu Kati Nieminen-Anu Uusio-Päivi Kaunisto, joka sai vastaanansa team Sinikka Lappalainen-Laura Kero ja Katri Ripatin. Koski-Kuulan naisampuja Ripatti oli hurja tarpaus. Suoraviivainen ja hyvä heitto naputti tulosta.

- Ampuu kuin miehet. Tosta tulee aikanaan kova peluri. Kokemusta vaan, kuului useammasta suusta.

Finaali tarkkaa puolustamista

Alussa Kouvolan poppoo karkasi pahaan johtoon ja peli näytti olevan heittelyä vaille selvä.

- Me alkupelissä puristettiin kuulaa mutta sitten turha kipsi hellitti.

- Niiden oli helppo pelata kun emme saaneet mitään aikaan mutta sitten se, onneksi, kääntyi... ja peli kääntyi yksistään Anu Uusion peräänantamatto-muudesta, hehkutti Nieminen kaveriaan.

Pistepaikkoja jäi lunastamatta

Ratkaisupaikkoja molemmilla joukkueilla oli viljalti mutta ne rässiin aina. Miesvaltaisessa katsomossa osin aiheettakin naureskeltiin naisten pään pitävyyttä. Jokainen paikka oli vaikea pelata sisään. Tilaa oli vähän ja puolustuskin kunnossa, joten katkaisu ei suinkaan olisi ollut helppo. Viimeisellä kierroksella peli ratkesi ns. luumukuuliin. Ensin Kouvola ampui paljon reikiä ja yritti asettaa poikki. Katkopaikka siirtyi vastustajalle ja peli ratkesi Niemisen onnistuneeseen asetukseen. Voitto **Daltoneille**.

- OK. Minä laitoin poikki mutta ilman Anu Uusion tahtoa ja kannustusta olisimme hävinneet finaalin jo aikapäiviä sitten, Nieminen tunnusti.

VIIKKO TARKKAILIJANA, MILTÄ NÄYTTI?

Jännitysnäytelmät alkoivat aina karsinnoista kahdeksan parhaan joukkoon. Latausta oli asianmukaisesti. Voiton riemua ja häviön kyneleitä Hyvä. Ihmiset pelaavat pétanqueta. Kenties mieleenpainuvin matsi oli Eriksson-Sinnemaa-Paaso vs. viimein pronssille yltänyt Leskinen-Virtanen-Lukka. Peli oli tasoltaan heikkoa mutta pelaajien intohimo ja lataus teki vaikutuksen. (Sen väliä miten siinä onnistutaan kunhan joka pirun kuula todella tuntuu joltakin.) Voittajilla on selkääntaputtajia. Mutta ne samat ihmiset, jotka rakastavat voittajia, vesi kielellä väijyvät heidän epäonnistumistaan. -Huomioni perustui ammunnan finaalin ratkeamiseen ja ihmisten käyttäytymiseen.

Päätoimittajalla oli muuten tilaisuus seurata aitiopaikalta miten eräskin jengi oli niin jännittynyt, etteivät he edes pystyneet katsomaan vastustajaansa silmiin. Ja aikaa leikin alkamiseen oli pari tuntia. Ylipäättään paine, helle, lataus, alkoholi ja valvominen, voitot ja tappiot sekoittavat tasapainoisetkin.

- Pétanque sekottaa minut enkä enää SM-kisaviikon jälkeen pitkään aikaan oikein tahdo tietää kuka olen, puki eräskin konttoripäällikkö yleisen idean sanoiksi?

SM-kisat ovat muutenkin hauska tapahtuma ihan tarkkailijankin kannalta. Kun panokset nousevat, hetki sitten leikkiä laskeneet sydänystävät vaihtavat pöytää ja pysyttelevät omissa oloissaan tai hakevat turvaa joukkueestaan. Paine ja sen nostattamat suuret tunteet muuttavat ihmisen ajattelun mustavalkoiseksi. Harmaan värisävyt katoavat. Kaikista ylilyönneistäkin huolimatta siinä on kokoSM-kisojen idea. Ei enää koskaan enää ja ensi vuonna mukana taas?

Niemisen SM-kullan ratkaiseva asetus. Matkaa kahdeksan metriä ja tilaa 35 senttiä. Oikea sivusta tukittu.

Finalistit kasassa ennen koitoksia. Edessä vasemmalla porin jengi Flink-Soini, Peltomaa, Kankaanpää

Naisten finaalit käytiin Joensuussa sunnuntaina. Loppuottelussa Helsinkiläinen Amica sai vastaansa Porin Naisjengin, joka vei yllättäen mestaruuden suoraan kahdella voitolla 13-7 ja 13-9.

- Oli helppo pelata kun kukaan ei odottanut meiltä mitään. Kaikkein vähiten me itse.

Finaalissa rutkasti kokeneempien Helsinkiläisten pelityyli herätti huomiota. Kolmikko pysytteli pitkälti omissa oloissaan kun taas Porilaiset keskustelivat paljon enemmän.

- Se on ollut meidän tapa pelata, Amican Kalliosalo kertoi.

Helsinkiläisillä oli selviä vaikeuksia molempien pelien aluissa. Niin asetus kuin ammunta tökki pahan kerran. Ennen toista peliä Porilaiset eivät suostuneet edes leikkimielisesti arvuutella toisen ja kenties ratkaisevan pelin lopputulosta. Altavastaajan Amican ampuja Salla Kalliosalo uskalsi sentään veikata heille 13-7. Lopputulos oli väärä ja ennenkaikkea väärinpäin, 9-13. Niinpä Porilaiset voittivat finaalin suoraan kahdella pelillä.

Taso oli vaihtelevaa. Pari kierrosta saattoi mennä niin, ettei kukaan saanut mitään aikaan ja sitten onnistuttiin täydellisesti. Nimenomaan Amican alkupelit olivat luvattoman huonoja. Selkä seinää vasten he taas pelasivat todella hyvin mutta kaulaa oli molemmissa peleissä liikaa.

Porin ampuja **Maarit Flink-Soini**, uusi kasvo kentillä, oli hyvä. Hän naputti pitkällekin matkalle erittäin hyvin. Kentät toki suosivat kiihdytettyä mummunvieritystä mutta kokemuksen ja treenien myötä syntyy uusi uusi tähtitykki.

-Saapa nähdä. Pää kestää kyllä mutta riittääkö taito, katsomossa arvuuteltiin muutaman kiperän tilanteen edessä. Amican Kalliosalo kertoi olevansa pettynyt mutta myönsi oikean joukkueen voittaneen. **“Ei voi mitään, pelattiin huonosti”**

Seurakaveri oli jäänyt jännittämään naisten pelaamista.

Katsomossa pronssia Turunen alta jo varmistanut, Helsingin Tavastian, **Outi Raitasuo** epäilikin ennen pillin vihellystä Porin vievän mestaruuden.

“Nämä kentät suosivat niiden pelityyliä ja ovathan ne pelanneet tasaisen varmasti.”

Porilaiset ylistivät valmentajaansa **A. “Tum-Tum” Stenbergiä** asiantuntevista neuvoista.

- Mä käskin niitä ampumaan eteen, se toimii, puhelimen päästä tavoitettu Stenberg kertoi. Eikä niiden taito vielä riitä muuhun, parempi pelata mitä osataan ja opetella voittamaan. Talvikauden treenien jälkeen tilanne on toinen. Tulen jatkossakin evästämään heitä, Stenberg päättää.

“A. Stenberg on auttanut hirveästi niin itse tekniikassa kuin luonut meille taktista pelisilmää. Ilman hänen neuvojaan emme olisi tässä.”

**ITSEASSA
KUULTUNA:**
(kuvan henkilöt eivät
liity juttuun millän
lailla) Toim.Huom!:

Dallasmaisten juontenkäänteiden kautta tai niistä huolimatta Joensuu järjesti niin SM-sarjan viimeisen kierroksen kuin naisten finaalit. Kelit olivat loistavat, järjestelyt pelasivat, majoitus oli halpaa ja parhaat voittivat.

Lähtöasetelma päivälle oli herkullinen. Periaatteessa kaikilla kuuden joukkoon selvinneillä sijoitus oli auki ja runkosarjan ykköstita oli kaikkien ulottuvilla.

Kentät aiheuttivat närää. Yhtämittainen vesisade oli huuhtonut ne pienet epätasaisuudet tiehensä ja muuttanut pelialustan aivan liian helpoksi. Vallan tasaasta lakiaa koko matka

- Tällä kentällä kuka tahansa pääsee lähelle, SLP:n Tuukka Ylönen hymähti lakonisesti. Ammunta kannatti jättää reilusti eteen. Koko sarjan voittanut Helsingfors Pétanque Klub käyttikin matoja sääliittä hyväkseen. -Pitkällä juoksulla se on tehokain. "Skedat" jäävät paremmin, Iivo Paaso selvitti.

Muutkin yrittivät ampua matoa meitä vastaan kun he huomasivat sen tehon. Mutta monilta meni usko parin reiän jälkeen sen tehoon ja sitten se ne oli ihan pihalla.

- Loppujen lopuksi monessakaan pelissä ei tarvinnut edes pelata hyvin. Kunhan heittäli.

Madot herättivätkin muissa joukkueissa seläntakana-sanomista ja hävinneet toivottivat tervetulleeksi Klubin Tampereen hankalille kentille.

- Onneksi Mansessa ei tuommoiset toimi. Katsotaan kuka siellä osuu.

Lehtemme toimittaja seurasi ei-niin-pelitaidoistaan kuuluisan mutta kohtuullisesti pärjäävän asettajan filosofista monologia. Julkaisemme tiivistelmän.

"Pelityyliini perustuu lulluttelemiseen. Rytkäisen matalia jengattomia työntöjä ja kukaan ei pidä minua minään. Niinpä vaivihkaa pystyn tökkimään ja puskemaan etukuu-lista joko läpi tai työntämään omia ykköseksi. Myöskin klossit ovat kaikista helpointa saada aikaan peruslullutuksilla.

Koska en harjoittele ja motorinen lahjakkuuteni on mitä on, lullutus on myöskin ainoa keinoni edes pelata. Pääni ei edes kestäisi nostaa kuulaa yli puolen metrin, joten vieritys estää hanskat, ehkäisee jännitystä ja pitää pelin leppoisana. Jos epäonnistun, kaikki syyttävät vaillinaisia pelitaitojani eikä kukaan epäile pääni kestävyyttä.

Parhaimmillani kykenen ihan mihin vain. Vaillinainen heittotaitoni on opettanut minut taitavaksi kentän lukijaksi.

Lulluttelemalla onnistun myöskin suututtamaan tosipetankisteja, jotka ärtyvät heitoistani ja paiskovat rättejä. Näin korjaan helppoja voittoja. Väite vaikeista kentistä ei pidä paikkaansa. Suomessahan ei niin vaikeita kenttiä olekaan etteikö lulluttelemalla pärjäisi.

Siksi toisekseen tosipeleissä kaikki kumminkin lulluttavat, joten olen kauden aikana hankkinut arvokasta kokemusta ja etumatkaa esimerkiksi SM-kisojen finaaleihin. Ja lullutuksella ei tule hiki."

Osuttiinko vai eikö? ... Finaalit s. 27

Klubin runkosarjan voitto ratkesi vasta viimeisessä pelissä PSC:n **Jakonen - Kuusisto - Lindmania** vastaan. PSC:lle peli oli merkityksetön, kakkossija oli jo varmistettu. Lindman tokaisikin pelin jälkeen:

- Noni. Loppuhan tämäkin.

Tosin Eriksson & co. alkupeli ei lainkaan sujunut suunnitelmien mukaan. Yleensä rauhallinen Joachim kiivastuikin Olli Sinnemaalle tämän muutamasta huonosta asetuksesta.

- Ei niin, että olisin oikeasti vihainen ollut mutta tunsin tarvitsevamme hieman kierroksia. Kontrolloitu suuttuminen auttaa joskus. Minä en tykkää hävitä. Mielummin suutun ja voitan kun hymyilen tappiolle.

Varmuuden vuoksi Eriksson kiukutteli Sinnemaalle tämän onnistuessaankin kahdella kuulalla kunnes joukon peli saatiin uomiinsa.

- Tulipa hyvä fiilis. Ykkössijalta on kiva lähteä jatkokarkeloihin. Ja nyt vältämme Poikolaisen jengin kohtaamisen ennen finaaleja. Vaikka pallo on pyöreä, se on etukäteen ajatellen kovin vastustajistamme, Iivo Paaso aprikoi.

Suurin osa jatkoon tiensä selvittäneistä oli parkkeerannut itsensä läheisen hotellin terassille pelipäivän jälkeen. Naureskelimme kisajärjestäjien kanssa heidän hymytöntä olemustaan: "Jumalauta, jätkät ovat selvittäneet tiensä SM-sarjan finaaleihin ja silti kaikki ovat kuin myrkyn nielleet."

- Paitsi Klubi. Niillä oli kivaa.

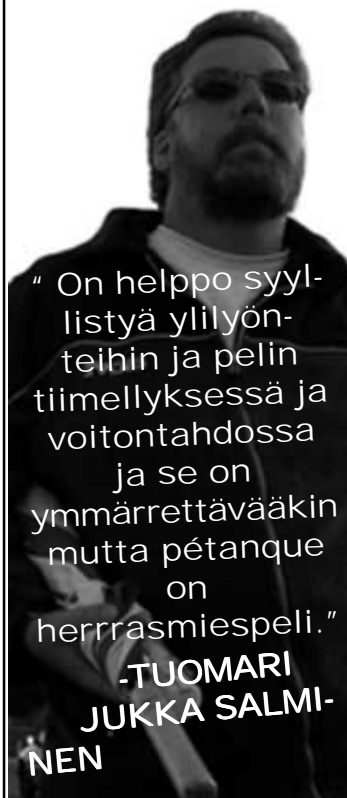
Korjaus: Epäonnisten sattumusten yhteentörmäys liikennevaloissa ruuhka-aikaan aiheutti disinformaatiota Mestareiden liigan finaali-raportissa viime lehdessä. Jukka Virtanen haluaa oikaista, tietoisella pronssipelin luovutuksella, kuten lehdessä 2/2001 väitettiin, ei ollut asian kanssa tekemistä.

Puhelimen päästä tavoitettu Matti Törrönen kommentoi seuransa pärjäämistä:

- Tuolla taitotasolla silkka rutiini-suoritus. Mitään ei ole voitettu, joten leijuminen voidaan samantien lopettaa tähän paikkaan. Leikit on loppu. Siirtykäämme odottelemaan oikeita pelejä.

Nuoremmat herrat vakuuttelivatkin aloittavansa harjoittelun finaaleja varten.

- Onneksi minulla sattuu olemaan viikon loma juuri ennen finaaleja, tripletin ampujana pelaava, Sinne-maa päätti.

" On helppo syyllistyä ylilyön-teihin ja pelin tiimellyksessä ja voitontahdossa ja se on ymmärrettävääkin mutta pétanque on herrasmiespeli."

**-TUOMARI
JUKKA SALMI-
NEN**

MIEHET JA NAISET PELAAVAT ERI PELIÄ:

Naiset kunnioittavat sääntöjä. Miehet syllistyvät pikku koiruuksiin. SM-kisoissa noteerasin ringin sivusuunnasta varastamista, taktista ajanpelausta, psyykkaamista, kentän lanausta, tupakointia pelialueella. Näkyipä divarin peleissä pari kaljapulloakin.

- Naisten finaaleissa minun ei tarvinnut puuttua peliin kertaakaan."

MOTTO: PELAAJAT PELAAVAT JA MINÄ PUUTUN VASTA PYYDETTÄESSÄ.

Mutta Salminen toivoi meiltä kaikilta lajimme perusetiikan noudattamista. Pelatkaamme aloittelijoita vastaan rehdisti, noviisit eivät tiedä eivätkä osaa pyytää tuomaria paikalle. Pitkällä tähtäimellä se on meidän kaikkien etu. Kova peli on ok. Mutta sitä tulee pelata vain samantasoisia vastustajia kohtaan. Jättäkäämme aloittelijat rauhaan. Eikä pétanque mitään jääkiekkoa ole.

TUOMAREITA TARVITAAN KIPEÄSTI LISÄÄ:

Lopuksi Salminen haluaa viestittää erityisesti suurien kasvukeskuksien tuomaripulasta. Tuomaritoiminta kaipailee terveellä maalaisjärjellä varustettuja ihmisiä. On hullua, että minä Mikkelistä huristelen Loimaalle tuomaroimaan. Tulee turhia kilometrejä. Toivoisinkin seuroilta aktiivisuutta asiassa. - Liitto mielellään järjestää tuomarikurseja jos seurat vain osaavat niitä pyytää.

28.7 VIRO - SUOMI 10-15

Yleinen sarja: Suomi voitti
Naisten sarja: Viro voitti
Juniorisarja: Suomi voitti

Jälleen kerran Suomi löi Viron. Pelit oli palautettu perinteiselle Hippodromille

- VEIKO PROOS
Eestin ja koko
turnauksen palas
pelaaja

Suomi - viro maaotteluita on järjestetty jo yhdeksänä vuonna. Suomi on voittanut naapurimaamme poikkeuksetta. Vuosi 2001 ei muuttanut perinteitä. Yleisen SM-trippelin sijoituksien myötä valituista pelaajista muodostui tällä kertaa sangen kirjava joukkio. Niistä jengeistä, jotka ylipäänsä olivat vaivautuneet lahden yli, tasan yksi pelasi alkuperäisellä kokoonpanollaan.

KUI EESTI MÄNGIB ?

1. Taktiikka. Vaikka Eestiläisten hyvinkin pelanneella ampujalla olisi kuulat ylhäällä, Virolaiset kallistuvat helposti asettamiseen vaikka siinä onnistuminen saattaisi olla älyttömänkin vaikeaa.

2. Tekniikka. Peruskoulutus muutamaa taitavaa yksilöä lukuunottamatta on melkoisen retuperällä.

3. Asennetta löytyy. Joka ainut jengi yritti tosissaan ja kamppaili miten pystyi.

Matka herätti jälleen kerran keskustelua siitä, että Ruotsi olisi meille kehittävämpi maaotteluvastus.

- Totta mutta maaottelut ovat lähetystyön tekemistä puolin ja toisin. Sama itsekäs ajattelutapa johtaisi sveanmaalla vastaamme mitä lie ja puolivaloilla pelaavia joukkueita. Mutta lähetystyöhön Viron reissun aikataulu oli liian kire. Pelien jälkeen pitäisi jäädä kentälle pelailemaan, tutustumaan ja neuvomaan heitä mikäli todella haluamme kehittää heidän pelikulttuuriaan eteenpäin.

- Myöhemmin siitä olisi meillekin apua. Ehkäpä tulevaisuudessa Viro pystyisi tarjoamaan enemmänkin vastusta eikä Suomi voittaisi pelkästään pelailemalla.

- Suomessa asuva, Eestin ykkösjoukkueessa pelannut, **Veiko Proos**, oli lyönnissä. Hän on pelitaidoiltaan Suomenkin mittapuussa eliittä. Suomen kisoissa hän hänen pelikavereinaan pyörii Sinnemaata, Poikolaista ja Kankkusta. Maaottelun ampujana hän oli kiistattomasti koko turnauksen paras. **Team Soikkeli - Linteri - Kouvosta** vastaan hän ampui pahoissa tilanteissa peräti kahdeksan kertaa snadin pelolle.

- Jäpikäs meinasi voittaa koko pelin ihan omin nokkinensa, Simo Linteri ihmetteli.

- Oli yllättävän ja epätavallisen hyvä fiilis.

KOSKI-PETANKKI QUINNESIN ENNÄTYSKIRJAAN!

Quinnesin ennätysten kirjassa ei puhuta mitään petankista. Niinpä kokeilimme pelin pituusennätystä. Hoidimme käytännön asiat Englannissa toimivan kustantamon kanssa ja asetimme viralliseksi tavoitteeksemme kaksi vuorokautta yhtämittaista petankkia.

Ennätyskokeilun isä Toivo Kettunen toivotti osanottajat tervetulleiksi ja julisti ennätyskokeilun alkaneeksi. Samanaikaisesti kuudelta lauantaiaamuna alkoi sataa tihuuttamaan vettä.

Ensimmäinen peli alkoi. Aloitusheiton suoritti Valkea kosken kaupungin urheilutoimen johtaja Timo Kukkonen, ensimmäisen petankkiheiton elämässään. Virallisena valvojana toimi konstaapeli Juha Taskinen.

Ennätyksenmetsästyksen oli ilmoittautunut kolm urhoollista joukkuetta. Kaksi pelasi ja kolmas lepäsi. Trip pelijoukkue A oli muodostunut naisista, Eila Ahtola, Kaija Nylynd ja Eila Kangasniemi.

B-joukkueessa pelasivat Raikkaan-Kokkolan asukas yhdistyksen Vesa Ala-Kulju, Jussi Hakulinen, Ilpo Vuorinen.

C-joukkueen muodostivat Toivo Kettunen, Reino Heinonen ja Tapio Valariutta. Mainittakoon, että vain yhdessä joukkueessa oli alle viisikymppisiä.

A ja B joukkue aloittivat. A:n voitettua se jatkoi C-joukkueen kanssa. Sen jälkeen aina kaksi ottelua pelannut joutui lepovuoroon. Näin jatkettiin koko ajan.

Alun tihkusade oli pientä verrattuna siihen, mitä päivemmällä tuli. Koko alue oli parhaimmillaan veden vallassa, mutta pelit jatkuivat. Kilpailualueena oli urheilukentän kuulanheittopaikka. Saman kentän nurmikolla olimyös jalkapallopeli, muttasenkään ei annettu haitata.

Koko lauantaipäivänä aina välillä satoi ja toisinaan paistoi. Sade jatkui myös ensimmäisen yön. Ajoittain tihkuna ja sitten taas voimistuakseen kovemmaksi. Mutta Ilma oli jopa yöllä onneksi lämmin.

Pelaajat ottivat olosuhteet huumorilla ja mieliala pysyi hyvänä. Ylimääräistä energiaa vain tuppautui kulumaan alituisen vaatteiden vaihtoon. Onneksi kaupungin urheilutoimi oli varsin myönteinen yritykselle. Pelaajat saivat käyttöönsä mikrot, kahvinkeitinimet ja vaatteidenkuivatuskaapinkin. Ja taukopaikkana oli lämmin tila.

Sunnuntaina sää suosi. Sade väistyi helteeksi. Kun viimein aamuyöstä oli aikaa kolme tuntia jäljellä, alkoi kaikkia naurattaa. Jännitys oli lauennut ja tiesimme, että tavoite tullaan saavuttamaan. Kaikki yhdeksän pelaajajakoivat loppuun asti. Hyvinä huoltojoukkoina toimivat niin sukulaiset kuin ystävätkin.

KURKISTUS “TOSIPELEIHIN”

Tuukka Ylönen: "Sähän olet pidempi kuin minä. Olen pettynyt."

Kouvonen myönsi otteluparin aiheuttavan ylimääräisiä jännitteitä, jotka ovat usein saaneet hupaisiakin piirteitä. Viime vuonna herrat kinasivat kymmenen markan pelissä snadin mahdollisesta ulosmenosta miltei tunnin. Arvotut peliparit olivat jo aikaa sitten menettäneet kiinnostuksen itse peliin.

- Mjaa.. Kaksi suurta persoonaa ottaa yhteen, joten kitkaa esiintyy useammin. Mutta ei se välttämättä niin mene. Emme mene kentälle vain inhotaksemme toisiamme, Kouvonen painottaa. Joskus asiat vain luisuvat siihen. Lopuksi Kouvonen tarjoutti, ettei voittajasta tule olemaan epäselvyyttä.

- Sääli niitä kohtaan mutta se tulee olemaan yksipuolista teurastusta.

Henri Palmqvist otti Kouvosen uhoamiseen filosofisen tyynen kannan: "Mielestäni ratkaisu tulee riippumaan kentästä. Tampereen pelialusta on etukäteen ajatellen mielenkiintoinen. Taitavampi voittaa. Taitavia nostajia löytyy vähän. Kyseinen joukkue on vastustaja, joka tulisi voittaa. Ihan sama onko ne susia lampaan vaatteissa vai lampaita susien vaatteissa.

Lämmentyään Palmqvistillakin oli sanansa sanottavana: "SM-trippelissä Kouvonen rikkoi kiukuttelullaan oman joukkueensa. Lieneekö joukkue samalla mentaalitasolla? Kommenttien alta kuultaa epätoivon sekainen pelko. Mutta täydellisellä pelillä niiden kuuluukin meidät päihittää.

- Heiltä olen vain sitä niin vähän nähnyt.

Lopuksi: Pelit menivät Järvenpäähän 2-0. Peli oli siistiä, mitään tulista henkien taistoa ei nähty. Toisaalta Kouvonen istui finaalit vaihdossa, joten herrat eivät päässeet kinaamaan keskenään. Sitä voidaan vain arvailla kuinka paljon se johtui siitä, että päätoimittaja oli soitellut etukäteen ja ilmoittanut tarkkailevansa tilannetta...

“Selän takana haukkuminen on raukkamaista. Vähätelkäämme toisiamme päin naamaa”

Lehtemme tukemassa petankistien keskinäisyyttä avoimuutta!

...Aukeama keskinäistä vähättelyä, olkaa hyvät.

Puheet siitä, että pétanque olisi ystäväyden peli voidaan SM-sarjan finaalien osalta haudata kalkki-kuoppaan.

- Kateus, pelko, voitontahto ja epäluuloisuus tiivistyvät SM-sarjan finaaleihin.

Finaaleissa tippuminen aiheuttaa pelaajille koko talvikaudeksi pettymyksen tunteen. Jengit kuolevat ja syntyvät näiden pelien jälkeen ja aikana.

Joukkueet vertailevat toisiaan ja asettelevat julkisesti tai "luottamuksellisesti vuodattaen" toisiaan paremmuusjärjestykseen mukareilulta pohjalta.

Peliä on käyty ennakkoon jo viikkokaupalle, ennenkuin se saa Tampereella arvoisensa päätöksen. Huhut ensi kauden kokoonpanoista voimistuvat.

- Finaalipelit on pahin mahdollinen paikka epäonnistua. Se aiheuttaa luuserin maineen.

Kun finaaliasetelmat ovat selvillä, vastustajajoukkueiden suunsoitto muuttuu vakavammaksi ja jännitteet nousevat pintaan. Joensuun runkosarjakerroksen jälkeen finalistit muuttuvat varautuneemmaksi, eräs pelaaja täsmensi.

- Siellä on yksi joka saa kaiken ja muille jää paskaa käteen, Arto Stenberg tiivisti.

- Vaikka pétanquehan on vaan mökin takapihalla viskomista.

SM- SARJAN FINAALIT

”Kaikki kauden tähänastiset pelit ovat olleet leikkiä. Nyt alkavat oikeat pelit. Ne, joita olemme odottaneet”

Heinonen:
-Katso nyt edes
silmiin !

Poikolainen:
- Sinähän
vapiset

- True games for elite players

(Räiväsuisille mörökölleille? Tosissaan
huumorilla, ja / vai ilman)

LP:n Jarmo Heinonen on hyvissä ajoin aloittanut tulevien vastustajiensa kiusaamisen niin netin vieraskirjassa kuin pelikentillä ns. ”Huumorin varjolla heitetyillä, ilkeämielisen parjaavilla, puolitotuuksilla, jotka ovat omiaan herättämään vastustajassa pahaa mieltä ja joukkuehengen rakoilemista.“

Suulaana tyyppinä tunnettu Jarmo Heinonen oli puhelimenkin päässä vedossa:

- Ensinnäkään ne eivät osaa pelata meitä vastaan. Tällä kaudella ne ovat hävinneet joka ainoan pelin meitä vastaan.

- Taustavoimat, panostukset ja omat odotukset, jotka aiheuttavat niille menestymisen paineita.

- Joukkue koostuu neljästä täydellisen hyvästä pelaajasta, joista yksi joutuu kumminkin vilttiin ja se harmittaa vaikei yhteisen edun nimissä sitä myönnä. Puhuu jotakin roskaa vaihtopelaajan tärkeydestä ja henkisestä tuesta vaikka sisimmäsään se on katkera. Siellä Tampereellakin minä tiedän miten se menee. Ekana ne keskittyy jossakin sadanmetrin päässä ja vaipuvat transsiin eivätkä edes tervehdi.

Sitten ne ampuvat pari reikää. Poikolainen raapii päätänsä., keskitytään ja käydään mielikuvaharjoitteluja karoista. Lopulta lähdetään kotiin itkemään ja mietitään mikä meni mönkään ja koko kausi on rullalla.

Poikolainen on hetken sanaton Heinosen verbaalisen ilotulituksen edessä.

- Kovia sanoja. Toivottavasti Tampereelle tulee ihmisiä seuraamaan onko niissä perää. Ne eivät tosin saa pistettäkään.

- Näennäisestä leikillisyydestään huolimatta ne ovat pelanneet koko kauden hyvin ja haluavat jatkaa sitä. Ei ne tule sinne pelleilemään ja naureskelemaan. Kyllä niilläkin odotuksia ja haaveita on, joten katsotaan miten ne pärjäävät meitä vastaan painetilanteessa ja tosissaan.

- Eivät mitenkään, hyvä jos pisteen saavat, Poikolainen kuittaa.

Peli oli armotonta sikailua puolin ja toisin. Ennakkosuosikin lento oli hilkulla katketa. Heinosella oli kaksi kuulaa ampuu peli poikki mutta toinen pomppasi yli ja toinen ei ollut siellä päinkään. Kivaa oli mutta ennen niitä iskuja oli hymy jäässä, vastapuolelta todettiin.

Mr Helsinki boule, - Tuo harmaa eminenssi?

"En ymmärrä kritiikkiä, että HB olisi ostosoura, joka kerää mansikat. Pelaajat tulevat ja menevät ja seurat sopeutukoon. Ei HB:kaan väkisin pidä ketään."

MIES MENESTYKSEN TAKANA:

Kulissien takana on arvuuteltu kuinka Helsinki Boule keräsi vuoden 2001 mestaripaletin kasaan. Antakaamme puheenvuoro HB:n puheenjohtaja Henrik Gripenbergille, joka on koko projektin takana.

Gripenberg seniorin hiipuva pelaajaura keskittyy parempiensa räykkäämiseen.

- Oma pelaajamiseni on ollut leikkimistä jo pidemmän aikaa. Kykenen edes kiusaamiseen valitettavan harvoin. Mutta olen toiminut seuramme PJ:nä jo kahdeksan vuotta. Ja sisäinen ääneni velvoittaa minut jatkamaan hommaani jos ne tulevassa kokouksessaan katsovat minut päteväksi.

Gripenberg kertoo taustavaikuttamisen ja mahdollisuuksien luonnin olevan elämäntapa. - Voin työntää siihen niin paljon aikaa kun huvittaa. Eläkeläisenä minulla olisi liiaksi loppoaikaa mutta puolipäiväharrastukseni ohella pystyn opettamaan tyttärleni matematiikkaa ja keräilemään postimerkkejä, joka on toinen rakas harrastukseni. Vakituiseen ja täysipäiväiseen työhön olen liian sairas.

- HB ei ollut menestynyt pariin vuoteen, joten jotakin oli tehtävä. Päätin kerätä jengin, jonka yhteispelin natsatessa voitaisimme kaiken ja pystyisimme realistisesti pärjäämään MM-kisoissa paremmin kuin yksikään aikaisempi joukkue.

- Arto Stenberg ja Harri Lehtinen olivat jo kiinnitettyinä talliimme mutta tarvitsimme lisää. Arttu Poikolaisen ja Samuli Kankkusen hankkiminen tapahtui käytännössä istumalla pöytään, keskustellen asioista ja lyömällä kättä päälle. - Kankkuselle oli kova paikka lähteä PSC-Järvenpäästä, hänhän on seuran oma kasvatti ja tulee aina olemaankin. Mutta toisaalta MM-edustus on kiertänyt joka kerta, joten pystyin tarjoamaan hänelle elämänsä tilaisuutta pukea Suomi-paita ylleen. Hän tarttui tilaisuuteen.

Pétanque ja raha? HB1:n budjetti tälle vuodelle on noin kolmekymmentätuhatta. Pelaajat eivät saa palkkaa mutta kaikki kulut hoidetaan. Sopimuksen mukaan he ovat velvoitettuja osallistumaan 15 kisaan. Sillä tyydytetään sponsoreita ja saadaan seuran nimeä esille.

-Väsäilen tiedotteita sponsoreillemme, jotta firmojen ihmiset voivat seurailta pelaajiemme menestymistä. Gripenberg haluaa tehdä selväksi, että hän on itse hankkinut omat joukkuesponsorit ykkösjengille, ne markat eivät ole HB:n rivi pelaajilta pois.

DON GRIPENBERG

"Pétanque ei lajina myy, joten mieheni miten tehdä firmoille tarjous, josta he eivät voi kieltäytyä."

- Minä satsaan vain yhteen jengiin kerrallaan. Muuhun ei riitä aika eikä rahkeet. Ja tänä vuonna se oli tämä joukkue. Päätökijamme on ollut **Viking line** jo usamman vuoden. Lisäksi olen hankkinut myös pienempiä kumppaneita, jotka eivät edes halua näkyvyyttä joukkueasuihissamme. Sponsoreiden hankkiminen on äärettömän vaikeaa, näihinkin diileihin olen soittanut 250-300 eri paikkaan, lähettänyt 80-90 kirjettä ja esitetä ja käynyt ties miten monessa liikeneuvottelussa. - Käytännössä järjestän kaiken maailman ravintolaturnauksia, firmojen asiakastilaisuuksia, joissa huippupelaajamme käyvät ohjaamassa ja juttelemassa mukavia. Ennenkaikkea firmat haluavat näkyvyyttä ja nimeään esille, pétanque on vain väline saada firman logo näkyviin tai keino viihdyttää sen omia asiakkaita tai yhteistyökumppaneita. - Jos tukipäätös tehdään, rahalla ei enää ole niinkään merkitystä. Siellä on satojen tuhansien mainos-budjetit ja palkattuja ihmisiä miettimässä mihin niitä sijoittaa. - Luen lehtiä ja katselen ympärilläni. Jos näen vaikkapa aloittelevan IT- alan firman, jolla on taustat kunnossa, soitan välittömästi. Siellä nimenomaan on rahaa ja minä yritän saada kakusta osani.

...jatkuu sivulla 28

Yleisen SM-sarjan viimeiseen finaali kohtaamiseen Sammon lukion "takapihalla" oli selvinnyt Helsinki Boulen joukkue Samuli Kankkunen, Harri Lehtinen, Arttu Poikolainen ja Arto Stenberg sekä Helsingin Petanque Klubin joukkue Joachim Eriksson, Iivo Paaso ja Olli Sinnemaa. Mestari ja Suomen MM-edustaja selviäisi systeemillä paras viidestä eli kolmella pelivoitolla.

EI MITÄÄN KIIRETTÄ

Heti ensimmäisessä pelissä pisti silmään hidastelu. Ennen jokaista heittoa mietittiin porukalla taktiikkaa, suunniteltiin heittoa, käveltiin eestaas tutkimassa paikkoja jne. Usein vaikutti siltä, ettei osattu päättää pitäisikö ampua vai asettaa? Kun päätös lopulta syntyi ja joku pelaajista pääsi rinkiin, keskityttiin vielä heittoon turhankin kauan.

Kaksi ensimmäistä peliä kestivät molemmat yli kaksi tuntia. Kolmas meni noin tunnissa. Neljättä väännettiin ennätysmäiset lähes kolme tuntia. Siinä pelattiin 14 kierrosta ja heitettiin 158 kuulaa. Snadi ja kuula lensi siis vajaat 180 kertaa ja minuutteja kului suurin piirtein sama määrä. Yleisön kannalta pelirytmiksi saisi olla nopeampi. Missä muussa lajissa kahden joukkueen paremmuuden selvittämistä pitää kytätä taukoineen lähes 10 tuntia?

Ehkä hidastelun tarkoituksena oli pyrkimys psyykka vastustajaa ja samalla maksimoida omat suoritukset. Tietenkään ei pidä hätäillen roiskia, mutta liiallinen hidastelu, ylipitkät keskittymiset sekä kuulun liiallinen puristaminen huonontavat heittosuorituksia. Pienessä viikkokisan kymppin matsissa iltahämärillä näkee tasokaampaa peliä, kuin näissä arvokilpailujen finaaleissa. Se johtuu siitä hupipelien rennosti paineettomuudesta. Samaan kun pystyisi myös tosipeleissä, niin hyvä tulisi.

HENKIEN TAISTELUA

Alusta oli korkeahkoa asetusta suosiva, mutta silti molempien joukkueiden kaaret madaltuivat paineen takia. Haettiin alitajuisesti varmoja asetuksia, vaikka rohkeampi heitto korkeammalla kaarella olisi tuottanut paremman tuloksen. Sama päti ammunassa. Alusta olisi palkinnut kunnan kaarella varustetut rauta- ja tyvi iskut, mutta matalammalla ja vähän eteen haettiin varmoja poistoja... Kaukana varmasta ne usein olivat. Kaikenlaista pientä psyykkausta oli koko ajan. Kovääniset "hyrr & pyrrr" kannustushuudot omille pelikavereille ovat olleet tämän kesän hitti ja niitä käytettiinkin. Onnistuneita heittoa tuuletettiin äänekkäästi. Oudolta näyttivät ne läpsyt vastustajan epäonnistumisille.

-Ehkäpä pelaajat juhlivat taktista valintaansa. Oliko laskettu vastustajan reiän varaan?

Klubi vei ensimmäisen pelin niukasti 13-10 ja Boule toisen selkeämmin 13-6. Kolmas peli oli läpihuutojuttu. Klubilaisilla ei onnistunut mikään ja Artun jengi nousi fannylla pelijohtoon 2-1.

Helsinki Boulella oli nelimiehininen joukkue, mutta vaihtoja ei tehty. Harri Lehtinen seurasi pelit kentän reunalla ja jännitti: "Kun pojilla kulkee peli kohtuullisesti ja alustakin on tullut tutuksi, niin mitäpä sinne sekaan menisin kylmänä sotkemaan."

Klubi piristyi ja johti neljättä maratonpeliä jo 12-7. Näytti siltä, että mentäisiin viidenteen ja ratkaisevaan koitokseen. Mutta heti seuraavalla kierroksella heiltä karkasi huonoja asetuksia, reikiä ja kävi erittäin huonoa tuuriakin: Iivo Paaso ampui toisellaan puhtaan karon, mutta snadi lähti kauas ja jäi juuri ja juuri pelikentälle. Heidän viisi heitettyä kuulaa muuttuivat hyödyttömiksi. Viimeisellä ykkönen sinne kauas, johon Arttu ampui melkoisen haamuosuman. Neljä pistettä Boulelle ja tilanne 11-12. Klubi ei saanut koottua enää itseään seuraavalle viimeiseksi jääneelle kierrokselle. Taas pari huonoa asetusta, reikä ja pari epäonnistunutta snadin ammuntaa. Vasta Klubin viimeinen kuula toi pientä toivoa, kun Jocke asetti sen lukkoykköseksi. Mutta Boulelle jäi viisi kuulaa käteen ottaa puuttuneet kaksi pistettä. Arttu teki taas haamuiskun poistaessaan sen lukkokuulan ja Arto pani toisen sisään. Muutama kuula jäi vielä heittämättäkin, kun juhlinta alkoi.

Kokonaisuutena, kaikesta pienestä kriittistä huolimatta, tosi hienoakin peliä ja upeita suorituksia nähtiin kiittävän paljon. Onnittelut Artolle, Artulle, Harrille ja ennen kaikkea Samulille, jota MM-edustukset ovat sitkeästi karttaneet. Neljä kertaa aikaisemmin hänen joukkueensa oli jäänyt MM karsinnassa hopealle. Koko joukkueelle tsemppiä Monacoon! Rentoja heittoa rohkean hyökkäävä taktiikalla, ehkä pieni yllättäjän etu ja vähän tuuriakin, niin hyvä sijoitus irtoa.

- Jukka Pöyry

SUOMEN HUIPUT VS MAAILMAN HUIPUT

Tässä vertailussa omien kärkipelaajiemme touhu näytti hidasteluineen ja empimisineen siltä kuuluisalta "amatöörien puuhastelulta".

Esimerkiksi Belgian maailmanmestareiden ei tarvitse juuri neuvotella tai ihmetellä. Heidän heittorutiininsakin on niin hyvä, ettei kummoista keskittymisiääkään tarvita. Kun joukkueen heittovuoro tulee, on taktiikka heti selkeä. Joku menee rinkiin ja heittää, eikä mitään sen ihmeellisempää.

Taktiikan luominen on helppoa, kun samalla joukkueella on pelattu vuosikautia ja tunnetaan kavereiden onnistumisprosentit. Ja ne prosentit yleensä pitävät, päinvastoin kuin meidän huipuillamme. Molempien helsinkiläisjoukkueiden onnistumisprosentti vaihteli samankin pelin aikana välillä 17 - 100. Eli jollain kierroksella onnistuttiin vain yhdellä kuulalla ja toisella kierroksella kaikilla kuudella. Viimeisessä pelissä molempien joukkueiden asetukset onnistuivat 67-68 prosentin tasolla. Mutta Helsinki Boule ampui 60-prosenttisesti vastustajan jäädessä alle neljäkymmenen. Noihin prosentteihin SM-sarjan finaali sitten lopulta ratkesikin.

- Jukka Pöyry

ASETA TOHON: -Amatöörimäinen piirre suomalaisessa petanquessa:

Joukkueessa pelaa kolme maamme kokeneimpiin ja taitavimpiin lukeutuvaa pelaajaa, mutta silti yksi näyttää snadin vieressä toiselle, että "aseta tohon". -Tai osoittelee pudotuskohtaa, heittolinjaa jne. Eivätkö maamme parhaat pelaajat itse ilman joukkuekaverin opastusta vielä tiedä, minne asetuskuula pelataan ja miten se sinne saadaan? Enpä muista Lozanon tai Weibelin koskaan osoittaneen Van Campenhouille, mihin hänen tulisi kuulansa asettaa. Van Campenhou tietää sen ilmeisesti!

Gripenberg on tuttu näky pelikentillä seuraamassa jengiensä edesottamuksia. Alku ei näyttänyt lupaavalta. Jokainen nelikosta oli tottunut johtamaan peliä, joten roolitusta ei vielä oltu saatu kuntoon.

Jo viime kevättalven mestareiden liigan finaaleissa tupakoit kuin mikäkin?

-Ei minua koko kautena jännittänyt muu kuin saavatko pojat systeemit ja kemiät uomiinsa vai eivät. Saivathan ne sitten lopulta.

MM-kisoissa tähtäämme kuudentoista parhaan joukkoon ja sitten otetaan mitä saadaan. Pojat menee etukäteen Nizzaan, jossa ne treenaavat yhdessä ja pelaavat yhden kisan ennen varsinaisen koitoksen alkua.- Valitettavasti minulla ei ole mahdollisuutta lähteä jännäämään jätkien puolesta, rahat eivät riitä.

Yllätys-yllätys, Gripenberg on kauteen tyytyväinen. Veihän HB SM-singelin, duplein, sekaduplein ja SM-sarjan nimiinsä. Gripenberg ilmoittaa, että HB aikoo tauon jälkeen ottaa osaa Seura-SM-kisoihin.

- Mitalisija on tavoitteemme. Sen jälkeen kausi olisi näin seurapomon kannalta täydellinen.

TOTAALISEN EPÄVIRALLISIA JA VAHVISTAMATTOMIA JOUKKUEHUHUJA:

- Juuso Siro, PSC:N viimeinenkin ikijäsen, HB:hen

Kaudella miltei kaiken voittanut akseli Kankkunen-Poikolainen tulee jatkamaan yhdessä. Kolmenneksi on kaavailtu Juuso Siroa. Tietoa ei aiota julkistaa ennen MM-kisoja, tempulla pyritään säilyttämään nykyinen joukkue yhtenäisenä.

Mutta pari Arto Stenberg-Harri Lehtinen haluaa jatkaa yhteistyötään. Luonnollisin valinta olisi jo HB:n riveissä olevien Mikael Gripenbergin ja kauden komeetan Hannu Muurin yhdistäminen. Eliittiin rynnistävä, "kauden nousukas" ja arvioiden mukaan asettamaankin tällä kaudella oppinut Hannu Muuri tulee nimittäin jatkamaan yhdessä Mikael Gripenbergin kanssa. Nousihan viime kauden divariykkönen mestaruussarjaan Pasi "Hymy" Hämäläisen ja Ilkka Railion kanssa.

- Näin HB:lla olisi tallissaan SM-sarjaa varten kaksi kilpailukykyistä joukkuetta.

Tämän kauden komeetta PSC:n Kuusisto- Lindman-Jakonen hajoaa. Loimaanmiehet etsinevät kolmanneksi uuden kaverin. Menestyksestä huolimatta yhteinen sävel oli kadoksissa. Jakonen nimittäin tulee pelaamaan M. Kouvosen kanssa. Ampuja Kimmo Rantasen jatkosta ei tiedetä. Hän joko jatkaisi tiimissä tai pitäisi väliuuden. On myös esitetty arvioita, että monivuotinen yhteistyö Kouvosen kanssa päättyisi. Epäilyillä viitataan siihen, että kausi on ollut rikkonainen ja erimielisyyksienkin värittävä. Kauniisti urheilutermejä käyttäen henkilökemiat ovat olleet tulehtuneet ja osittain väljähtyneetkin.

Linnanpétanquistien Jarmo Heinonen tulee jatkamaan yhdessä Ilkka Kankareen kanssa. Lehden saamien tietojen mukaan comebackia tehnyt Antti Riihikanto siirtyisi jälleen eläkkeelle. Uutta tuloa viime kaudella tehnyt vanha konkari Miska Nieminen on alustavasti yhdistetty jengiin.

Uusia huhuja osa 2.Sähkeet: Siro jatkanees pelaamista Jari Häkkisen kanssa PSC:n riveissä. Kolmas pelaaja epäselvä.

Naisista kootaan pakettia Kati Nieminen-Outi Raitasuo & Mirva Näsilä.- Paljon riippuu EM-kisojen sujumisesta.

3.-4.7.2001 Sekaduppeli, 72 joukkuetta

1. Mira Kyllönen, Samuli Kankkunen (PSC Järvenpää / Helsinki Boule)
2. Kati Nieminen, Marko Jakonen (PEESI Espoo / PSC Järvenpää)
3. Katri Ripatti, Veli-Matti Verho (Koski-Kuula Kuusankoski / Petanque Kouvola)
4. Sirpa Kiviruusu, Pauli Piiparinen (Kallion Kirkas Hki)
5. Seija Uusitalo, Bachir Benhammoud (Loimaan Petanque)
6. Helena Forsbäck-Turunen, Harri Turunen (Petanque Club de Strömfors)
7. Teija Tuukkanen-Muuri, Hannu Muuri (Helsinki Boule)
8. Päivi Kaunisto, Miska Nieminen (Tavastia Pallo Hki / PEESI Espoo)

4.-5.7.2001 Yleinen singeli, 150 pelaajaa

1. Arttu Poikolainen (Helsinki Boule)
2. Jari Häkkinen (PSC Järvenpää)
3. Pasi Matilainen (Droppi Petanque Mikkeli)
4. Tom Noro (Hullu Hirvi Petanque Mikkeli)
5. Mikko Lehto (Kallion Kirkas Hki)
6. Harri Lehtinen (Helsinki Boule)
6. Olli Sinnemaa (Helsingin Petanque Klubi)
6. Juha-Pekka Siro (PSC Järvenpää)

5.7.2001 Naisten singeli, 51 pelaajaa

1. Anja Parviainen (Kallion Kirkas Hki)
2. Merja Airaksinen (Turun Petanque-Seura)
3. Kirsi Tikka (Les Bombardiers Hlinna)
4. Teija Tuukkanen-Muuri (Helsinki Boule)
5. Päivi Kaunisto (Tavastia Pallo Hki)
6. Outi Raitasuo (Tavastia Pallo Hki)
7. Helena Kankaanpää (Petanque Club de Pori)
8. Tarja Roslöf (Petanque Club de Pori)

6.7.2001 Junioritripletti, 4 joukkuetta

1. Jussi Lehti, Markus Sohlman, Henry Myyryläinen (Riemukaari Järvelä / Riemukaari Järvelä / Droppi Petanque Mikkeli)
2. Jussi Savolainen, Pontus Vainionpää, Mikko Melamies (Petanque Kuopio / Linnan Petanquistit Hlinna / Boulistit Oulu)
3. Alekski Leskinen, Ville Järvi, Henri Lukka (Martin Petanque Hyvinkää / PEESI Espoo / Linnan Petanquistit Hlinna)
4. Roope Kortela, Veli-Pekka Tolonen, Olli Rinne (Boulistit Oulu)

SM-KISAT - SIJOITUSSALDOT

5.7.2001 Junioriduppeli, 8 joukkuetta

1. Pontus Vainionpää, Henri Lukka (Linnan Petanquistit Hlinna)
2. Henry Myyryläinen, Jussi Savolainen (Droppi Petanque Mikkeli / Petanque Kuopio)
3. Ville Järvi, Alekski Leskinen (PEESI Espoo / Martin Petanque Hyvinkää)
4. Jussi Lehti, Markus Sohlman (Riemukaari Järvelä)
5. Tuukka Airaksinen, Olli Rinne (Turun Petanque-Seura / Boulistit Oulu)
6. Olli-Pekka Aaltonen, Hannes Lahti (Riemukaari Järvelä)
7. Roope Kortela, Veli-Pekka Tolonen (Boulistit Oulu)
8. Mikko Melamies, Mikko Kamppuri (Boulistit Oulu / Munkan Petankki Hki)

4.7.2001 Juniorisingeli, 16 pelaajaa

1. Jussi Lehti (Riemukaari Järvelä)
2. Henri Lukka (Linnan Petanquistit Hlinna)
3. Jussi Savolainen (Petanque Kuopio)
4. Ville Järvi (PEESI Espoo)
5. Pontus Vainionpää (Linnan Petanquistit Hlinna)
6. Veli-Pekka Tolonen (Boulistit Oulu)
7. Henry Myyryläinen (Droppi Petanque Mikkeli)
8. Alekski Leskinen (Martin Petanque, Hyvinkää)

7.-8.7.2001 Naisten trippeli, 15 joukkuetta

1. Päivi Kaunisto, Anu Uusio, Kati Nieminen (Tavastia Pallo Hki / Bitankki Hki / PEESI Espoo)
2. Sinikka Lappalainen, Laura Kero, Katri Ripatti (Koski-Kuula Kuusankoski)
3. Outi Raitasuo, Mirva Näsilä, Jaana Alkila (Tavastia Pallo Hki / Suomen Lisenssipelaajat Hki / Martin Petanque Hyvinkää)
4. Ritva Peltomaa, Helena Kankaanpää, Maarit Flink-Soini (Petanque Club de Pori)
5. Tuula Ahonen, Riitta Kangas, Anja Parviainen (Kallion Kirkas Hki)
5. Hannele Kuusisto, Seija Hukkanen, Riitta Vesamäki (Turun Petanque-Seura)
5. Elvi Aaltonen, Eila Nummilla, Terttu Mäki (Loimaan Petanque)
5. Liisa-Johanna Pesonen, Päivi Hakulinen, Kaija Savelainen (Tavastia Pallo Hki)

5.-6.7.2001 Yleinen duppeli, 96 joukkuetta

1. Arttu Poikolainen, Samuli Kankkunen (Helsinki Boule)
2. Tuomo Lehtinen, Viljo Stenberg (Petanque Club de Pori)
3. Hannu Kaatranen, Pasi Matilainen (Droppi Petanque Mikkeli)
4. Miikka Kouvonen, Kimmo Rantanen (PSC Järvenpää)
5. Sami Lukka, Henri Palmqvist (Suomen Lisenssipelaajat Hki)
6. Pasi Hämäläinen, Hannu Muuri (Helsinki Boule)
7. Tatu Kuusisto, Seppo Lindman (PSC Järvenpää)
8. Ilkka Kankare, Jari Lukkarila (Linnan Petanquistit Hlinna)

6.7.2001 Naisten duppeli, 31 joukkuetta

1. Hannele Kuusisto, Riitta Vesamäki (Turun Petanque-Seura)
2. Helinä Grön, Vuokko Majander (Petanque Kouvola)
3. Merja Airaksinen, Seija Hukkanen (Turun Petanque-Seura)
4. Heli Kinnunen, Gun Pelletier (Boulistit Oulu / Oravaisten Petanque)
5. Seija Uusitalo, Pirjo Kivinen (Loimaan Petanque)
6. Anita Olkinuora, Eila Kankare (Linnan Petanquistit Hlinna)
7. Elvi Aaltonen, Eila Nummilla (Loimaan Petanque)
8. Tuula Ahonen, Anja Parviainen (Kallion Kirkas Hki)

...SM-KISOJEN TULOKSIA

6.-8.7.2001 Yleinen ammunta, 59 kilpailijaa

1. Pauli Piiparinen (Kallion Kirkas Hki)
2. Arttu Poikolainen (Helsinki Boule)
3. Marko Aalto (Suomen Lisenssipelaajat Hki)
4. Seppo Lindman (PSC Järvenpää)
5. Harri Lehtinen (Helsinki Boule)
5. Hannu Muuri (Helsinki Boule)
5. Henri Palmqvist (Suomen Lisenssipelaajat Hki)
5. Olli Sinnemaa (Helsingin Petanque Klubi)

7.-8.7.2001 Yleinen trippeli, 63 joukkuetta

1. Marko Jakonen, Tatu Kuusisto, Seppo Lindman (PSC Järvenpää)
2. Ilkka Kankare, Antti Riihikanto, Jarmo Heinonen (Linnan Petanquistit Hlinna)
3. Jukka Virtanen, Sami Lukka, Tuomas Leskinen (Suomen Lisenssipelaajat Hki)
4. Arttu Poikolainen, Arto Stenberg, Samuli Kankkunen (Helsinki Boule)
5. Mika Ahonen, Olli Kaarela, Rauno Kallio (Lahti Boule / Lahti Boule / Tavastia Pallo Hki)
6. Henri Palmqvist, Markus Lähdesniemi, Marko Aalto (Suomen Lisenssipelaajat Hki)
7. Jukka Tikkanen, Jyrki Matikainen, Mika Sallinen (Suomen Lisenssipelaajat Hki)
7. Mikko Soikkeli, Simo Linteri, Jarkko Kallio (PSC Järvenpää)

Muita kisatuloksia:

Karhu-Petankki Kotka

24.5.2001 Helatortai-duppleri, 18 joukkuetta

1. Jari Häkkinen, Timo-Pekka Eväkoski
2. Matti Villanen, Juha Kansonen
3. Markku Rinne, Petri Seppä
4. Markku Paronen, Ole Nyberg

28.7.2001 Meripäiväturnaus,duppleri, 21 joukkuetta

1. Helena Forsbäck-Turunen, Harri Turunen
2. Katri Ripatti, Veli-Matti Verho
3. Pekka Siro, Hannu Kallio
4. Jukka Ojonen, Mikko Jaanu

1.9.2001 Yli 60-v. duppleri, 24 joukkuetta

1. Osku Joensuu, Usko Koponen
2. Onni Huttunen, Kaj Boström (Femma)
3. Veikko Stavén, Tauno Sevón (ANJ/KUU)
4. Eeva Björninen, Rauno Kauppinen (KAR)

Turun Petanque-Seura 16.6.2001 Neljän kuulun singeli, 35 pelaajaa

1. Kari Randell (Salo)
2. Tuukka Airaksinen (Turku)
3. Heikki Haapanen (Loimaa)
4. Tero Haapanen (Loimaa)

1.9.2001 Pallo Hukassa (L), 6 joukkuetta

1. Seppo Lindman, Bachir Benhammoud, Tuomas Kettunen (PSC/LOI/LOI)
2. Seija Hukkanen, Kari Lehtonen, Hannu Saari (TUR)
3. Esa Tuominen, Keijo Jäntti, Jari Nieminen (TUR/TUR/PSI)

Linnan Petanquistit Hämeenlinna

21.6.2001 Mittumaari-duppleri, 43 joukkuetta

1. Simo Linteri, Mikko Soikkeli (Kouvola/Espoo)
 2. Jukka Pöyry, Teemu Saari (Lahti)
 3. Ilkka Kankare, Ari-Pekka Mäkelä (Hlinna/Lahti)
 4. Anita Olkinuora, Simo Olkinuora (Hlinna)
- B-cup:
1. Hannu Muuri, Antti Tuukkanen

Loimaan Petanque

14.7.2001 Hirviheitot, 22 joukkuetta

1. Arto Stenberg, Jukka Lehto (Tampere)
2. Seija Hukkanen, Kari Lehtonen (Turku)
3. Viljo Stenberg, Tuomo Lehtinen (Pori)

Tyrvään Petanque Vammala

28.7.2001 Vammala Open, 36 joukkuetta

1. Päivi Kuvaja, Pentti Kuvaja (Espoo)
2. Tarja Roslöf, Eero Ravantti (Pori)
3. Seppo Tuominen, Jouni Väliiviita (Ulvila)

Droppi Petanque Mikkeli

28.7.2001 Mikkeli-trippeli, 11 joukkuetta

1. Hannu Kaatranen, Pasi Matilainen, Harri Tyyskä (DRO)
2. Keijo Nykänen, Antti Veijonen, Jukka Salminen (DRO)
3. Mauno Lind, Teemu Liukkonen, Arvo Haikonen (DRO/HUL)
4. Kirsti Muinonen, Erkki Muinonen, Ari Heikkinen (DRO)

18.8.2001 Pelimanni-duppleri, 19 joukkuetta

1. Pasi Matilainen, Hannu Kaatranen (DRO)
2. Kimmo Kellman, Seppo Korhonen (DRO)
3. Mauno Lind, Jaakko Kimari (DRO/HUL)
4. Jukka Holopainen, Jukka Pöyry (Lahti)

PSC Järvenpää

Järvenpää -50, 42 joukkuetta

1. Jarmo Heinonen, Ilkka Kankare (Hki/Hlinna)
2. Tatu Kuusisto, Seppo Lindman (Turku/Loimaa)
3. Miska Nieminen, Kalle Järvi (Espoo)
4. Olli Sinnemaa, Tuukka Ylönen (Hki/Vantaa)

Riemukaari Järvelä

1.7.2001 10-v. Juhladuppleri, 12 joukkuetta

1. Ismo Ristolainen, Ville Sappinen
2. Antero Lehti, Mikko Lehti
3. Jussi Lehti, Markus Sohlman
4. Aarre Alander, Mikko Lahti

Lahti Boule

12.8.2001 Sinfonia Petanque / LB duppleri, 18 joukkuetta

1. Jukka Holopainen, Jukka Pöyry (Lahti)
2. Hannu Niemeläinen, Markku Uusi-Piuhari (Lahti)
3. Mika Sallinen, Arto Stenberg (Muu Suomi)

Petanque Club de Pori

18.-19.8.2001 Yli 50-v. SM-duppleri, 36 joukkuetta

1. Harry Ulvi, Pentti Sutinen (Petosen Nallet Kuopio)
2. Tauno Sevon, Toivo Rokkanen (Kuulankierittäjät Vantaa)
3. Seppo Kaukiainen, Rauno Kallio (Helsinki Boule/Tavastia Pallo Hki)
4. Ritva Pousi, Reijo Pousi (Kuulankierittäjät Vantaa)
5. Aimo Söderdahl, Jorma Mäkitalo (UTU-Petankki Rauma)
6. Hugo Laine, Juhani Hirvonen (Mynämäen Petanque-seura)
7. Matti Ruotsalainen, Heikki Kananen (Petanque Kuopio Petku)
8. Hannu Laukkanen, Erkki Jouppi (Tavastia Pallo Hki)

19.8.2001 15-v. Juhlakisa, 19 joukkuetta

1. Mirva Näsilä, Harri Näsilä
 2. Patrick Simon-Bellamy, Michel Simon-Bellamy
 3. Erkki Rantanen, Kimmo Rantanen
 4. Vesa Tuominen, Pekka Simula
-
4. Outi, Mirva, Kati / Outi Raitasuo, Mirva Näsilä, Kati Nieminen
 4. Matti Hiekkamäki, Jukka Lehto (Tampere)

KOO-VEE Petanque Tampere

25.8.2001 Patonkipetankki, 14 joukkuetta

1. Kalle Järvi, Jyrki Matikainen, Miska Nieminen (Espoo)
2. Tuomas Kettunen, Harri Koivunen, Markku Nieminen (Loimaa)
3. Kati Nieminen, Mirva Näsilä, Outi Raitasuo (Espoo/Pori/Hki)
4. Gerald Pelletier, Gun Pelletier, Matti Vasama (Pori)

26.8.2001 KOO-VEE -duppleri, 23 joukkuetta

1. Reijo Taka-Eilola, Viljo Stenberg (KOO-VEE/Pori)
2. Jukka Lehto, Ilkka Metsäsalo (KOO-VEE)
3. Petri Mehtonen, Pekka Mehtonen (KOO-VEE)
4. Janne Rissanen, Ari Reijonen (KOO-VEE)

Espeen Patonki 1.9.2001 EPA-trippeli, 8 joukkuetta

1. Maajoukkuemiehet / Jukka Pöyry, Miikka Kouvonon, Marko Jakonen
2. Ysynä / Sisko Ylikorpi, Harri Näsilä, Tuukka Syrjänen
3. Delta / Karri Aahls, Peter Zukale, Kari Poikolainen

PALAKAKKUA

Hieman vanha Herra ja monivuotinen kehäjäyrä, Marko Aalto, tärskäytti SM-ammunnan pronssimatsissa itselleen voiton Seppo Lindmania vastaan. Aallon karo kymmeneen metriin toi tarvittavat pisteet. Aalto kommentoi tiukan paikan täydellistä onnistumistaan lyömättömään tyyliinsä:
"Hähähää...Eikäpähän tehnyt edes tiukkaakaan."
Aallon selän takana virnuiltiinkin: "Kappas perkelettä. Noin niitä mitaleita vaan tippuu tälläkin vuosituhannella."

4.-5.8.2001 PM-kisat Göteborg

Öppen klass:

1. Sverige 2 / Björn Johansson, Magnus Wedel, Johan Eisersjö
2. Finland 2 / Juha-Pekka Siro, Anssi Viinikainen, Hannu Muuri
3. Sverige 1 / Håkan Berg, Kenneth Köhalmi, Stefan Giza
4. Finland 1 / Marko Jakonen, Tatu Kuusisto, Seppo Lindman
5. Danmark 1 / Teis Knudsen, Per Fischer, Mikael L Laursen
6. Norge 2 / Ronny Gudmundsen, Bjørn Lyster, Stephane Guillemenot
7. Danmark 2 / Launy Larsen, Jan Kristiansen, Claus Bentzen
8. Norge 1 / Erik Johansen, Trond Rekdahl, Jean Jacques Razaka

Damer:

1. Sverige 2 / Lotta Larsson, Eva Carlsson, Sara Lindelöf
2. Sverige 1 / Anna Thomasson, Ann-Marie Carlsson, Tove Næss
3. Danmark 1 / Tine Sejberg Hansen, Linda Larsen, Anette Pedersen
4. Norge 2 / Hanne Arnesen, Karl-Lill Arnesen, Lisbeth Bruu
5. Norge 1 / Ingrid Hauger, Signe Hovind, Maija Juva
6. Finland 2 / Mirva Näsilä, Outi Raitasuo, Anja Parviainen
7. Danmark 2 / Bente Kristiansen, Beth Sewerin, Lone Hjortlund
8. Finland 1 / Maarit Flink-Soini, Helena Kankaanpää, Ritva Peltomaa

Juniorer:

1. Danmark 1 / Anders Bonde, Michael Stengaard, Jesper Dreyer
2. Sverige 2 / Henri von Eggers Patron, Albin Plantin, Edward Karp
3. Sverige 1 / Daniel Wennberg, Patrik Norén, Tonni van Houten
4. Danmark 2 / Anders Bonde, Michael Stengaard, Jesper Dreyer
5. Finland 2 / Henry Myyryläinen, Pontus Vainionpää, Veli-Pekka Tolonen
6. Finland 1 / Jussi Lehti, Jussi Savolainen, Henri Lukka
7. Norge 1 / Caroline Hovind, Steinar Næss, Thomas Bjørnerud

*KEN ON
SEUROISTA
KOVIN ?*

...OTETAANPA
SELVÄÄ...

Myllykoskella järjestetään

SEURA-SM 13.10

(SISÄTILOISSA)